

JUDECĂTORII

C A P I

1 **S**i fu după moartea lui Iisus, și întreba
 fiii lui Israil întru Domnul, zicînd:
 „Cine se va sui noao cătră hananeu
 mai mare, ca să dea războiu întru
 2 ei?“ Și zise Domnul: „Iuda se va
 3 sui; iată, am dat pămîntul în mîna a lui“. Și
 zise Iuda cătră Simeon, fratele lui: „Suiete
 împreună cu mine întru sorțul meu și vom da
 războiu întru hananeu și voi merge și eu
 împreună cu tine întru sorțul tău“. Și
 4 merge împreună cu el Semeon. Și să sui
 Iuda, și deade Domnul pre hananeu și pre
 ferezeu întru mîna lui și i-au lovit pre ei la
 5 Vezec, 10000 de oameni. Și au aflat pre
 Adonivezec la Vezec, și au dat războiu întru
 dînsul, și au lovit pre hananeu și pre
 6 ferezeu. Și au fugit Adonivezec, și au aler-
 gat denapoia lui și l-au prins pre el și i-au tăiat
 margenile mîinilor lui și marginele picioare-
 7 lor lui. Și zise Adonivezec: „70 de împărați,
 margenile mîinilor lor și marginele picioare-
 lor lor tăiați, era adunînd ceale dedesuptul
 measii mele; deci, în ce chip am făcut, așa
 mi-au răsplătit Dumnezeu“. Și l-au adus pre
 8 el la Ierusalim și au murit acolo. Și au bătut
 fiii Iudei la Ierusalim și au luat pre el și au lovit
 pre el cu gură de sabie și cetatea au ars cu
 9 foc. Și după aceasta, s-au pogorît fiii lui
 Iuda să bată la hananeu, cela ce lăcuiaște la
 10 munte, despre răsărit și despre cîmpie. Și
 merge Iuda cătră hananeu cela ce lăcuia la
 Hevron și ieși Hevron împotriva; iară numele
 Hevron era mai nainte Careathar vosefer; și
 au ucis pre Sesi și pre Aheman și pre Tho-
 11 lomi, nașterile lui Enac. Și să suiră de acolo
 cătră ceia ce lăcuia Davir; iară numele Davir
 era mai nainte Cetatea Cărților. Și zise
 Halev: „Cine va lovi Cetatea Cărților și o va
 lua pre ea, da-i-voiu lui pre Asha, fata mea,
 13 fâmeaie lui“. Și au luatu-o pre ea mainte
 Golphoniil, feciorul lui Chienez, frate lui
 Halev, cel mai tînăr decît el, și i-au dat lui
 14 Halev pre Ashan, fata lui, fâmeaie lui. Și fu
 cînd întra ea, și o clăti pre ea Gothoniil ca să
 ceară de la tatul ei țarină, și cîrțiia asupra
 celui de supt jug și striga după jugutoriu: „La
 15 pămîntul de la răsărit m-ai dat pre mine“. Și
 zise ei Halev: „Ce iaste ție?“ Și zise lui Asha:
 „Dă-m dară mie blagoslovenie, căci la pămîntul
 de la răsărit m-ai dat pre mine, și în vei da mie
 mîntuire de apă“ Și i-au dat ei Halev, după inima
 ei, mîntuire celor înalte și mîntuire celor
 16 smerite. Și fiii lui Iovath Chineului, socrului
 lui Moisi, s-au suit den Cetatea Finicilor cătră fiii

Iudei, la pustiu carea iaste de cătră răsărit lui
 Iuda, la pogorîrea Aradu, și au mers și au
 lăcuit împreună cu norodul. Și merge Iuda 17
 cu Semeon, fratele lui, și au lovit pre hananeu ce
 lăcuia la Sefeth și au procleșit pre ea și au sur-
 pat pre ea și au numit numele cetății Sur-
 pare. Și au moștenit Iuda pre Gaza și hota- 18
 rările ei, și pre Ascalona și hotarul ei, și pre
 Acaron și hotarul ei, și Azotul și pre împreju- 19
 rile ei. Și era Domnul cu Iuda, și au moște-
 nit muntele, pentru căci n-au putut să moște-
 nească pre ceia ce lăcuiescu valea, căce Rehav
 osebiia lor, și cară de hieru la ei. Și au dat 20
 lui Halev Hevronul, în ce chip au grăit Moisi.
 Și au moștenit de acolo ceale 3 cetăți ale fiilor
 lui Enac. Și au rădicat de acolo pre cei 3 feciori
 a lui Enac. Și pre evuseul, pre cela ce 21
 lăcuiaște în Ierusalim, nu l-au rădecat fiii lui
 Veniamin; și au lăcuit evuseul împreună cu fiii
 lui Veniamin în Ierusalim pînă în ziua de
 astăzi. Și s-au suit fiii lui Iosif și ei la Vethil, 22
 și Domnul era împreună cu ei. Și au tăbărit
 23 casa lui Israil despre Vethil; și numele cetății
 era mai nainte Luza. Și au văzut ceia ce 24
 păzia om ieșind den cetate și l-au prinsu pre
 el și zisără lui: „Arată-ne noao a cetății întrare
 și vom face cu tine milă“. Și le-au arătat lor 25
 întrarea cetății, și au lovit cetatea cu gură de
 sabie, iară pre om și pre rudenia lui i-au slo-
 bozit. Și au mersu omul la pămîntul 26
 Ghethiim și au zidit acolo cetate și au numit
 numele ei Luza. Acesta e numele ei pînă în
 ziua de astăzi. Și n-au moștenit Manasi pre 27
 Vethsan, care iaste a schithilor cetate, nice
 featele ei, nice pre împrejurile ei, nice pre
 Ecthanah și pre featele ei, Nice pre ceia ce 28
 lăcuiescu la Dor, nice pre împrejurile ei și fea-
 tele ei, și pre cei ce lăcuia în Evlam, nice pre
 împrejurile ei și featele ei, Și pre ceia ce 29
 lăcuiescu în Maghiedo, nice pe împrejurile ei
 și featele ei. Și au început hananeul a lăcui
 întru pămîntul acesta. Și fu cînd să întări 30
 Israil, și puse pre hananeu la bir și, rădicînd,
 nu l-au rădicat pre el. Și Efraim n-au rādi- 31
 cat pre hananeu, pre cela ce lăcuia la Gazer; și
 au lăcuit hananeul în mijlocul lui, la Gazer, și
 fu lui de bir. Și Zavolon n-au rădicat pre 32
 ceia ce lăcuia în Hedron și pre ceia ce lăcuia la
 Aman; și au lăcuit hananeul în mijlocul lui și-i
 fu lui de bir. Și Asir n-au rădicat pre ceia ce 33
 lăcuia în Achor, și se făcu lui de bir, și pre ceia
 ce lăcuia în Dor, și pre ceia ce lăcuia Sidonul,
 și pre ceia ce lăcuia în Dalaf, și pre Ahaziv, și
 pre Elva, și pre Afec, și pre Roov. Și au 34
 lăcuit Asir în mijlocul hananeului cela ce
 lăcuiaște pămîntul, căce n-au putut să-l
 rădice pre el. Și Neftalim n-au rădicat pre 35
 ceia ce lăcuiescu Vethsamis, nice pre ceia

ce lăcuia Vethanah, și au lăcuit Neftalim în mijlocul hananeului celuia ce lăcuiaște pământul. Iară ceia ce lăcuiescu Vethsamis și Vethanah să făcură lui birnici. Și au necăjit amoreul pre fiii lui Dan la munte, căce n-au lăsat pre ei să să pogoară la vale. Și au început amoreul a lăcui în muntele Mirsinonului, unde-s urșii și vulpile, la Mirsinon și la Salavin. Și să îngreue mîna casei lui Iosif pre amoreul și fu lui birnic. Și hotarul amoreului, asupra suirii Acravin, de la Piatră și în sus.

C A P I I

Si să sui îngerul Domnului de la Galgal la Locul Plîngerii și la Vethil și la casa lui Israil, și zise cătră ei: „Acestea zice Domnul Domnul: ‘Am suit pre voi den Eghiptet și v-am băgat pre voi la pământul carele am jurat părinților voștri să vă dau voao și ziș: Nu voi răsipi făgăduința Mea ceaea ce e cu voi în veaci; Și voi să nu puneți făgăduința cu ceia ce șad la pământul acesta, nice la dumnezăii lor să nu vă închinați, ce cioplitele lor să le sfărîmați și jîrtăvnicele lor să le săpați de tot. Și n-ați ascultat glasul Mieu cînd aceastea ați făcut. Și Eu am zis: Nu voi adaoge a muta cu lăcașul pre norodul care am zis să-l scoți afară, nu-i voi rădica pre ei de cătră fața voastră, și vor fi voao întru supărări și dumnezăii lor vor fi voao întru scandală”“. Și fu după ce grăi îngerul Domnului cuvintele aceastea cătră toți fiii lui Israil, ș-au rădicat norodul glasul lor și au plîns. Pentru aceaea s-au chemat numele locului aceleuia Plînsuri. Și au jîrtvuit acolo Domnului. Și au slobozit Iisus norodul și mearseră fiii lui Israil fieștecarele la locul lui, și fieștecarele la moștenirea lui, ca să o moștenească de tot pre ea. Și au slujit norodul Domnului toate zilele lui Iisus, și toate zilele celor mai bătrîni, cîți ș-au îndălungat zilele după Iisus, cîți au conoscut tot faptul Domnului cel mare, carele au făcut lui Israil. Și au murit Iisus, fiiul lui Navi, robul Domnului, fiiu de 110 ani. Și l-au îngropat pre el în muntele moștenirii lui, la Thamnathares, în muntele Efraim, de cătră amiază-noapte a muntelui Gaas. Și toată rudenia aceaea s-au adaos lîngă părinții lor; și s-au sculat altă rudă după ei, care n-au conoscut pre Domnul și faptul carele au făcut lui Israil. Și au făcut fiii lui Israil răul înaintea Domnului și au slujit la vaalimi. Și au lăsat pre Domnul și Dumnezăul părinților lor, pre Cela ce i-au scos pre ei den pământul Eghiptelui, și au mersu denapoia a dumnezăi striini, de la dumnezăii norodurilor celor după împrejururele lor, și s-au închinat lor și au mîniat pre Domnul

Și L-au lăsat pre El ș-au slujit vaalii și astarte- lor. Și S-au mîniat cu mînie Domnul pre Israil și i-au dat pre ei în mîna celor ce pradă și i-au prădat pre ei. Și i-au dat pre ei în mîna vrăjmașilor lor dupre împrejur și n-au mai putut încă a sta împotrivă înaintea feații vrăjmașilor lor. Întru toate carele mergea, și mîna Domnului era întru ei spre reale, în ce chip au grăit Domnul și în ce chip au jurat lor Domnul, și au supărat pre ei foarte. Și au rădecat Domnul judecători, și i-au mîntuit pre ei Domnul den mîna celora ce jăfuia pre ei. Și încă judecătorilor lor n-au ascultat, căci au curvit denapoia altor dumnăzai; și s-au închinat lor și au mîniat pre Domnul; și s-au abătut curînd den calea carea au mers părinții lor, ca să asculte poruncile Domnului; n-au făcut așa. Și căci au rădicat Domnul lor judecători, și era Domnul cu judecătoriul, și au mîntuit pre ei den mîna vrăjmașilor lor, toate zilele judecătoriului, căci Să mîngîie Domnul de cătră suspinul lor, de cătră fața celora ce încunjura pre ei și chinuia pre ei. Și fu cînd muriia judecătoriul, și să întorcea și iarăși strica, mai mult decît părinții lor, ca să meargă denapoia altor dumnezăi, să slujască lor și să să închine lor; n-au lepădat deprinderile lor de cătră calea lor cea nesîlneacă. Și Să mînie cu mînie Domnul pre Israil și zise: „Pentru căci cite au lăsat limba aceasta, făgăduința Mea carea am poruncit lor și părinților lor, și n-au ascultat glasul Mieu, Și Eu nu voi mai adaoge ca să rădic om dentru fața lor, dentru limbile care au lăsat Iisus, fiiul lui Navi, și au lăsat, Ca să ispitească cu ei pre Israil de vor păzi calea Domnului, să meargă întru ea, în ce chip au păzit părinții lor, au ba”“. Și au lăsat Domnul limbile aceastea ca să nu le rădice pre eale degrabă, și nu le-au dat pre eale în mîna lui Iisus.

C A P I I I

Si aceastea limbi au lăsat Domnul ca să ispitească cu eale pre Israil, pre toț ceia ce n-au cunoscut războaiele den Hanaan, Fără cît prentu semențiile fiilor Israil, ca să înveațe pre ei războiu, ce ceia denaintea lor n-au cunoscut aceastea: Ceale cincî oblăduiri a celor streini de neam voievoz și pre tot hananeul și pre sidonii și pre eveu, cela ce lăcuiaște Livanul, de la muntele lui Vaal Ermon pînă la Lavoemath. Și s-au făcut, ca să ispitească cu ei pre Israil, să cunoască de vor asculta poruncile Domnului, carele au poruncit Domnul părinților lor pren mîna lui Moisi. Și fiii lui Israil au lăcuit în mijlocul hananeului și heteului și amoreului și ferezeului și eveului, și ghergheseului și evuseului, Și au lu-

at pre featele lor loruș fâmei, și featele lor au
 7 dat fiilor lor și au slujit dumnezeilor lor. Și
 au făcut fiii lui Israil răul înaintea Domnului și
 au uitat pre Domnul Dumnezeu lor, și au slu-
 8 jtit valimii și desigurilor. Și S-au mîniat cu
 mînie Domnul întru Israil și i-au dat pre ei în
 mînilor lui Husarsathem, împăratul den Mijlo-
 cul-rîului Siriei, și au slujit fiii lui Israil lui
 9 Husaresathaim, ani lui, ani 8. Și au strigat
 fiii lui Israil cătră Domnul. Și au rădicat Dom-
 nul mîntuitoriu lui Israil și i-au mîntuit pre ei,
 pre Gothoniil, feciorul lui Chenez, fratele lui
 Halev, cel mai tînăr decît el, și au ascultat pre
 10 ei. Și fu preste el Duhul Domnului, și au
 judecat pre Israil; și au ieșit la războiu cătră
 Husarsathem. Și au dat Domnul în mîna lui pe
 Husarsathem, împăratul Siriei, și s-au întărit
 11 mîna lui pre Husarsathaim. Și să potoli
 pămîntul ani 40. Și au murit Gothoneil, fiul
 12 lui Chienez. Și adaoseră fiii lui Israil a face
 răul înaintea Domnului; și întăria Domnul
 pre Eglon, împăratul Moav, asupra lui Israil,
 pentru căci au făcut ei răul înaintea Domnu-
 13 lui. Și au strînsu cătră ei pre toți fiii lui
 Amon și lui Amalic și au mersu și au lovit pre
 14 Israil și au moștenit Cetatea Fincilor. Și au
 slujit fiii lui Israil lui Eglon, împăratului Moav,
 15 ani 18. Și au strigat fiii lui Israil cătră Dom-
 nul. Și au rădicat Domnul lor mîntuitoriu pre
 Aod, feciorul lui Ghira, fiul lui Iemoni, om la
 amîndoao mînilor iscusit. Și au tremis daruri
 fiii lui Israil pren mîna lui lui Eglon, împăra-
 16 tului Moav. Și au făcutu-ș Aod cușit cu doao
 ascușite, de o palmă lungimea lui, și au încin-
 su-l pre el supt îmbrăcăminte, la coapsa lui
 17 cea direaptă. Și au mersu Și au dus daru-
 rile lui Eglon, împăratului Moav. Și Eglon,
 18 om iscusit foarte. Și fu după ce săvîrși Aod
 aducînd darurile, și scoase afară pre ceia ce
 19 rădica darurile. Și Eglon s-au întors de la
 ceale cioplite de la Galgal, și zise Aod: „Cuvînt
 am, ascuns, cătră tine, împărate“. Și zise
 Eglon: „Cătră ectan!“ Și ieșiră de la el toș ceia
 20 ce sta preprejurul lui. Și Aod întră cătră
 el, și el șădea în foisorul cel de vară al lui,
 singur de tot. Și zise Aod: „Cuvînt a lui Dum-
 nezeu, mie, cătră tine, împărate“. Și să sculă
 Eglon den scaun, aproape de el. Și fu
 21 îndată ce să sculă el, Au întins Aod mîna
 cea stîngă a lui și au luat cușitul den sus de
 coapsa lui cea direaptă și-l înfipse pre
 22 el în pîntecele lui Eglon. Și au vîrît
 și munuchiul după ascușitul și au astupat
 seul asupra rani ascușitului, căci n-au scos
 cușitul den pîntecele lui. Și ieși Aod la tin-

dă, Și ieși Aod den cei rînduiți și au închis 23
 ușile cerdacului pre el și au zăvorît. Și el au
 ieșit. Și slugile lui întrară și văzură; și iată, 24
 ușile cerdacului, zăvorîte, și ziseră: „Cîndai să
 nu șază la jețuri, întru depărtarea culcușului?“
 Și așteptară, rușinîndu-se, și iată, nu era cela 25
 să deșchiză ușile cerdacului. Și luară cheaia și
 deșchiseră; și iată, domnul lor – căzut pre 26
 pămînt, mort. Și Aod au scăpat, pînă să gîl-
 cevii ei, și nu era cine să-l ia aminte pre el. Și
 el au trecut ceale cioplite Și scăpă la 27
 Tirotha. Și jucînd veni Aod la pămîntul Israil
 și au trîmbișat cu buciune în muntele Efraim;
 și să pogorîră împreună cu el fiii lui Israil de la
 munte, și el – înaintea lor. Și zise cătră ei: 28
 „Pogoriți-vă denapoia mea, căci au dat Dom-
 nul Dumnezăul nostru pre vrăjmașii noștri,
 pre Moav, întru mîna noastră“. Și s-au pogo-
 rit denapoia lui și au apucat trecătorile Iorda-
 nului ale Moavului și n-au lăsat om să
 treacă. Și au lovit pre Moav în ziua aceeaa 29
 ca vro 10000 de oameni, pre toți războinicii
 carii era întru ei și pre tot omul puterii; și n-au
 scăpat dentru ei om. Și s-au înfrînt Moav 30
 în ziua aceeaa supt mîna lui Israil, și s-au
 potolit pămîntul 80 de ani, și i-au judecat pre
 ei Aod, pînă unde au murit. Și după el s-au 31
 sculat Samegar, feciorul lui Anath, și au lovit
 pre cei streini den neam, ca vro 600 de
 oameni, cu piciorul plugului boilor; și au mîn-
 tuit și el pre Israil.

C A P I V

i au adaos fiii lui Israil să facă răul 1
 înaintea Domnului. Și Aod au murit.
 Și i-au dat pre ei Domnul în mîna lui 2
 Iavin, împăratului Hanaan, carele au
 împărățit la Asor. Și boiarinul puterii
 lui, Sisara; și el lăcuia la Arisothul
 Limbilor. Și au strigat fiii lui Israil cătră 3
 Domnul, căci 900 de cară de fier era la el; și
 acesta chinui pre Israil desăvîrșit 20 de
 4 ani. Și Devora, fâmeaie prorociță, fâmeaie
 Lafidoth, aceasta judeca pre Israil întru vrea-
 mea aceeaa. Și ea șădea supt finicul. 5
 Devora, întru mijlocul Rama și întru mijlocul
 Vethil, întru muntele lui Efraim; și să suia
 6 cătră ea fiii lui Israil acolo, a se judeca. Și au
 trimis Devora și au chemat pre Varac, feciorul
 lui Avenem de la Cadis Neftalim, și au zis
 cătră el: „N-au poruncit ție Domnul Dumne-
 zăul lui Israil, ție? Și vei merge la muntele
 Thavor și vei lua împreună cu tine 10 mii de
 oameni dentru fiii lui Neftalim și dentru fiii lui
 7 Zavulon. Și voiu aduce cătră tine la pîrîul
 Chison pre Sisara, boiarenul puterii lui Iavin,
 și carăle lui și mulțimea lui și-l voiu da pre el
 8 întru mîna ta“. Și zise cătră ea Varac: „De
 vei merge împreună cu mine, voiu merge;

iară să nu vei merge cu mine, nu voi merge, căci nu știu ziua întru carea direp-
 9 tează Domnul pre îngerul cu mine“. Și zise
 cătră el Devora: „Mergînd voi merge cu
 tine; însă să știi căci nu va fi izbînda pre calea
 carea tu mergi, căci în mîna de muiare va da
 Domnul pre Sisara“. Și să sculă Devora și
 10 merge împreună cu Varac de la Cadis. Și
 au poruncit Varac lui Zavulon și lui Neftalim
 la Chedes și s-au suit denapoia lui 10000 de
 oameni; și s-au suit Devora împreună cu
 11 el. Și cei aproape de Chineu s-au osebit de
 la Chena și de la feciorii lui Iovac, cumnatul
 lui Moisi, ș-au întins cortul lui pînă la stejarul
 Celor ce Odihnesc, carele iaste alătura cu
 12 Chedes. Și să spuse Sisarii cum s-au suit
 Varac, feciorul lui Avineem, la muntele Tha-
 13 vor. Și au chemat Sisara toate carăle lui,
 900 cară de hier, și tot norodul carele era cu
 el, de la Aresoth al Limbilor, la pîrîul lui Chi-
 14 son. Și zise Devora cătră Varac: „Scoa-
 lă-te, căci aceasta iaste ziua întru carea au dat
 Domnul pre Sisara în mîna ta; căci Domnul –
 înaintea ta“. Și să pogorî Varac den muntele
 lui Thavor și 10 mii de oameni – denapoia lui.
 15 Și spămîntă Domnul pre Sisara, și toate
 carăle lui și toată tabăra lui, în gură de sabie
 înaintea lui Varac; și să pogorî Sisara de a-
 supra carului lui și au fugit cu picioarele
 16 lui. Și Varac – gonind denapoia carălor lui și
 denapoia taberii, pînă la Dumbrava Limbilor;
 și căzu toată tabăra lui Sisara întru gură de
 17 sabie, nu au rămas pînă întru unul. Și
 Sisara să abātu cu picioarele lui la un cort a
 lui Iail, muiarea lui Haver, a Chineului; căci
 pace – întru mijlocul lui Iavin, împăratul lui
 Asoru, și întru mijlocul casii lui Haver Chi-
 18 neului. Și ieși Iail întru timpinarea Sisarii
 și-i zise lui: „Abate-te, domnul meu, răsufflă
 cătră mine, nu te teame“. Și să abātu cătră ea
 la cort și l-au acoperit pre el cu cojocul
 19 ei. Și zise Sisara cătră ea: „Adapă-mă dară
 cu pușintea apă, căci am însetat“. Și au deș-
 20 chis foalele laptelui și l-au adăpat pre el și au
 acoperit obrazul lui. Și zise cătră ea Sisara:
 „Stăi dară în ușa cortului, și va fi de va întra
 neștine cătră tine și te va întreba și va zice ție:
 21 ‘Iaste aici om?’, și vei grăi: ‘Nu iaste’“. Și
 Iuo Iair, fâmeaia lui Haver, țarușul cortului și
 puse maiul în mîna ei și întră cătră el încet și
 au lovit țarușul întru falca lui și-l petrecu
 în pămînt. Și el să scutură și-i ieși sufletul
 22 și muri. Și iată, Varac, gonind pre Sisara,
 și ieși Iail întru timpinarea lui și zise cătră
 el: „Ia vino, și-ț voi arăta pre om pre
 carele tu cerci“. Și întră cătră ea și, iată,
 Sisara, aruncat mort, și țarușul, întru tîmpla
 23 lui. Și au smerit Dumnezău pre Iavin,
 împăratul lui Hanaan, întru ziua aceea,

înaintea fiilor lui Israil. Și mergea mîna fii- 24
 lor lui Israil mergînd și întărindu-se pre
 Acvin, împăratul lui Hanaan, pînă unde l-au
 surpat pre el.

CAP V

i cîntă Devora și Varac, feciorul lui 1
 Aviniem, întru ziua aceea și zise:
 2 „Cînd au stăpînit domni întru Israil –
 întru vrearea norodului; blagosloviți
 3 pre Domnul. Ascultați, împărați, și
 băgați în urechi, voivozi! Eu Domnului voi
 pevețui și voi cînta Dumnezăului lui
 Israil: Doamne, întru ieșirea Ta den Siir, 4
 cînd Te rîdicai Tu den țarina lui Edom, pămîn-
 tul s-au clătî și ceriul s-au turburat, și norii au
 picat apă. Munții s-au clătî de cătră fața a 5
 Domnului Eloi; aceasta Sina – de cătră
 fața Domnului Dumnezăului Israil. Întru 6
 zilele lui Samegar, fiu lui Anath, în zilele lui
 Iail, au lipsit împărați și au mers cărări, au
 mers căi strîmbe. Lipsit-au cei putearnici a 7
 lu Israil, lipsit-au pînă unde s-au sculat
 Devora, pînă unde s-au sculat maică în
 Israil. Aleaseră, ca pîinea de orzu, dumnezăi 8
 deșărți. Atuncea s-au bătut cetăți boierești,
 acoperire a fecioarelor ce-s cu sulițe; de se va
 ivi și sulițe, în 40 de mii întru Israil. Inema 9
 mea – la ceale orînduite ale lui Israil. Silnicii
 norodului, blagosloviți pre Domnul! Încă 10
 lecînd pre asini la amiazăzi, și pre năsili
 șazînd la judecată, și mergînd la calea sfeatni-
 celor, grăiți Glasul celor ce răsună întru 11
 mijlocul celor ce să veselesc! Acolo vor da 12
 dreptatea Domnului, dreptăți întăreaște
 întru Israil. Atuncea s-au pogorî la cetățile lui
 norodul Domnului. Scoală-te, scoală-te,
 Devoro; scoală, scoală, grăiaște cu cîntare.
 Scoală-te, Varac, și întăreaște, Devoro, pre
 Varac. Și robeaște robimea ta, fiul lui Avi-
 13 neem. Atuncea s-au mărit putearea lui
 norodul Domnului. Doamne, smereaște mie
 pre cei mai vîrtoși decît mine. Norodul lui 14
 Efraim încă i-au certat pre ei în vale; frate-
 tău, Veniamin, – întru noroadele tale. De la
 mine, Mahir, s-au pogorî cercînd, și de la
 Zavulon, avînd puteare întru toiagul povesti-
 rei cărturariului. Și nacealnici – întru Isahar, 15
 cu Devora și Varac, așa Varac în vale au trimis
 pedestrii lui la vale. La împărțeala lui Ruvîn –
 multe cercetări ale inemii. Pentru căci săzi 16
 mie întru mijlocul mosfethamilor? Ca să ascuți
 șuierăturile celor ce să scoală ca să vie? La ale
 lui Ruvîn – mari cercetări ale inemii! Galaad 17
 decindea de Iordan au întins corturile. Și Dan,
 pentru căci prișleșiș la vase? Asir au presleșiș
 lîngă marginea mării și pre la ieșirile lui au
 întinsu corturi. Zavolon – norod ponos- 18
 luind sufletului la moarte, și Neftalim – la înăl-
 țimile țarinii. Venit-au ia el împărați și 19
 s-au rînduit. Atuncea au dat războiu împăra-

ții lui Hanaan, la Thanaah, la apa Magghedo;
 20 lăcomia argintului n-au luat. Den ceriu
 s-au rînduit stealele, den rînduiala lor s-au
 21 rînduit cu Sisara. Pîraiele Chison i-au scos
 pre ei, pîraiele Cadimin, pîraiele Chison. Căl-
 ca-va de tot pre el sufletul meu cel
 22 tare! Atuncea s-au tăiat vinele călcîilor
 cailor și va netezi pre ei călcîiul meu, sudăl-
 23 mile întristării lor. 'Blestemați pre Mazor -
 zise îngerul Domnului - cu blestem să bleste-
 maț pre ceia ce lăcuiescu pre ea, căci n-au
 venit la agiutoriul Domnului, ajutoriu - Dom-
 24 nul, întru războinici'. Blagoslovească den
 muieri Iail, muiarea lui Ahver, a Chineului,
 dentru muieri întru cortu să se blagoslo-
 25 vească. Apă cerșu ei și lapte i-au dat lui
 26 întru leghen, domnilor aduse unt. Mîna ei
 cea stînga la țiruș au întinsu, și direapta ei ca
 desăvîrșit să surpe la tăieri osteniților; și tăia
 pre Sisara, au răzbit tîmpla lui, au răzbit capul
 27 lui și au lovit. Întru mijlocul picioarelor ei,
 îngreindu-se, au căzut; și au adormit întru
 mijlocul fluierilor ei, întru care s-au plecat; în
 ce chip s-au închis, acolo au căzut ticălo-
 28 șaste. Pren fereastră să pleca maica Sisa-
 rii, pren mrejuiri: 'Pentru căci au întîrziat
 carul lui a veni? Pentru căci au zăbovit urmele
 29 carălor lui?' Înțeleaptele jupuneaselor ei
 au răspuns cătră ea, și ea-ș răspundea cuvîn-
 30 tele ei la dînsa: 'Nu-l vor afla pre el împăr-
 țind prăzi, împrietenind cu prietenii la capul
 omului silnic; prăzile vâpsealelor Sisarii,
 prăzile vâpsealelor a împistririi, vâpseală a
 împistritorilor, acestea, grumazelor lui pră-
 31 zi'. Așa să piară toți vrăjmașii Tăi, Doam-
 ne! Și cei ce-L iubăscu pre El, în ce chip răsă-
 ritul soarelui întru putearea lui!' Și odihni
 pămîntul patruzeci de ani.

CAP VI

1 **S**i făcură fiii lui Israil rău înaintea
 Domnului și au dat pre ei Domnul în
 2 mîna lui Madiam șapte ani. Și să
 întări mîna lui Madiam pre Israil și au
 făcut fiii lui Israil, de cătră fața lui
 Madiam, stînele în munți și în peșteri și în
 3 țării. Și fu cînd sămăna om israiltean, și se
 suia Madiam, și Amalic, și fiii răsăriturilor, și
 4 să suia preste el. Și să tăbăria asupra lor și
 strica făcăciunele pămîntului pînă a veni la
 Gaza; și nu rămînea stare de viață întru Israil,
 5 și turmă, și vițel, și măgariu. Căci și ei și
 dobitoacele lor să suia și corturile lor purta, și
 veniia ca lăcusta în mulțime, și lor și cămilelor
 lor nu era număr, și mergea la pămîntul lui
 6 Israil, ca să-l strice pre el. Și sărăci
 7 Israilul foarte de cătră fața lui Madiam. Și

fiii lui Israil cătră Domnul au strîgat; și fu cînd
 au strîgat fiii lui Israil cătră Domnul pentru
 Madiam, Și au trimis Domnul om proroc 8
 cătră fiii lui Israil și zise lor: „Aceasta zice
 Domnul Dumnezeul lui Israil: 'Eu sînt Cela ce
 v-am suit pre voi de la Eghipet și v-am scos
 pre voi den casa robimei și v-am scos pre voi
 den mîna Eghipetului Și den mîna tuturor 9
 celora ce vă chinuia pre voi; și i-am scos pre ei de
 cătră fața voastră și am dat voao pămîntul
 lor. Și am zis voao: 'Eu sînt Domnul Dum- 10
 nezeul vostru; să nu vă teameți de dumnezeii
 Amoreului, întru carei voi lăcuiț întru pămîn-
 tul lor. Și n-aș ascultat glasul Mieu'“. Și au 11
 venit îngerul Domnului și au șazut supt stăja-
 rul ce era în Efra, cel al lui Ioas, tatăl lui Ezri;
 și Ghedeon, feciorul lui, bătea grîu în teascu,
 ca să fugă de cătră fața lui Madiam. Și se ivi 12
 lui îngerul Domnului și zise cătră el: „Domnul
 cu tine, tare cu puteare“. Și zise cătră el 13
 Ghedeon: „Întru mine, Domnul meu și, de
 iaste Domnul cu noi, și pentru căci ne-au aflat
 pre noi toate realele acestea? Și unde sînt
 toate minunile Lui, cîte au povestit noao
 părinții noștri, zicînd: 'Au nu den Eghipet
 ne-au scos pre noi Domnul?' Și acum ne-au
 lepădat pre noi Domnul și ne-au dat pre noi în
 mîna lui Madiam!“ Și căută cătră el îngerul 14
 Domnului și zise lui: „Pasă cu putearea ta
 aceste și vei mîntui pre Israil den mîna lui
 Madiam, și, iată, te-am trimis pre tine“. Și 15
 zise cătră El Ghedeon: „Întru mine, Doamne,
 cu cine voi mîntui pre Israil? Iată, mia mea,
 mai smerită întru Manasi, și eu sînt mai mic
 întru casa tătîne-mieu“. Și zise cătră el Dom-
 nul că „Voiu fi împreună cu tine și vei lovi 16
 pre Madiam ca pre un om“. Și zise cătră El 17
 Ghedeon: „Și de-am aflat har întru ochii Tăi,
 și să-m faci semnu căci Tu grăiești cu
 mine: Să nu Te depărtezi dară de aici, pînă 18
 voiu veni eu la Tine și voiu aduce jîrtva mea și
 voiu pune înaintea Ta“. Și zise: „Eu sînt, voiu
 șădea pînă te vei întoarce tu“. Și Ghedeon 19
 mearse și făcu un ied de capre și ifă de făină,
 azime; și cărnurile le-au pus pre coșniță și
 zama într-o oală au turnat și scoase cătră el
 supt copaci și se închină. Și zise cătră el 20
 îngerul Domnului: „Ia cărnurile și pîinile
 ceale azimite și pune la piatra aceea, și zama
 o toarnă“. Și au făcut așa. Și au întins înge- 21
 rul Domnului marginea toiagulului cel den mîna
 lui și au atins de cărnuri și de azime; și s-au
 așîțat foc den piatră și au mîncat cărnurile și azi-
 mele. Și îngerul Domnului s-au dus dentru ochii
 lui. Și văzu Ghedeon că îngerul Domnului ias- 22
 te, și zise Ghedeon: „Vai mie, Doamne, Doam-
 ne, că am văzut pre îngerul Domnului, față cătră

23 față. Și zise lui Domnul: „Pace ție; nu te
 24 teame, că nu vei muri“. Și zidi acolo Ghe-
 deon jîrtăvnic Domnului și au numit pre el
 25 Pace a Domnului, pînă în ziua aceea. Încă
 fiind el la Efratha, tatul lui Ezri. Și să făcu
 întru noaptea aceea, și zise lui Domnul: „La
 vițelul cel hrănit al tătine-tău și vițelul al doile-
 26 de preste el să o tai. Și vei zidi jîrtăvnicul
 Domnului Dumnezăului tău, Celuia ce S-au
 ivit ție pre vîrfurile lui Manoz muntele, întru rîn-
 duială, și vei lua vițelul al doilea și vei aduce
 ardere-de-tot cu leamnele desişului care vei
 27 tăia“. Și au luat Ghedeon 10 oameni den
 robii lui și au făcut în ce chip au grăit cătră el
 Domnul. Și fu după ce se temu de casa tătine-
 său și de oamenii cetății ca să nu facă ziua, și
 28 au făcut noaptea. Și să mîncară oamenii
 cetății demeneața, și iată, săpat jîrtăvnicul lui
 Vaal și desimea de preste el, tăiată, și vițelul cel
 hrănit, adus la ardere-de-tot, preste jîrtăvni-
 29 cul cel zidit. Și zise om cătră aproapele său:
 „Cine au făcut lucrul acesta?“ Și cerca și cer-
 ceta și ziseră că Ghedeon, feciorul lui Ioas, au
 făcut lucrul acesta. Și au zis oamenii cetății
 30 cătră Ioas: „Scoate afară pre feciorul tău și
 să moară, căci au săpat de tot jîrtăvnicul lui
 Vaal și căci au tăiat desişul ce era preste
 31 el. Și zise Ioas cătră oamenii ceia ce să scu-
 lase asupra lui: „Au doară voi judecați acum
 pentru Vaal? Au voi veți mîntui pre el? Carele
 au izbîndit lui să moară pînă demeneață; de
 iaste el dumnezău, va izbîndi pre sine, cînd
 32 au săpat de tot jîrtăvnicul lui“. Și numi pre
 el, întru ziua aceea, Ierovaal, zicînd: „Jude-
 cata a lui Vaal“, căci au săpat de tot jîrtăvnicul
 33 lui. Și tot Madiamul și Amalic și fiii răsări-
 tului s-au adunat într-un loc și au trecut și au
 34 tăbărît în calea lui Iesrael. Și Duhul lui
 Dumnezău au întărit pre Ghedeon și au trîm-
 bițat cu cornul și au strigat Aviazer denapoi-
 35 lui. Și poslușnici au trimis la tot Manasi și
 au strigat și el denapoi-ia lui; și poslușnici au
 trimis la Asir și la Zavolon și la Neftalim, și să
 36 suiră întru timpinarea lui. Și zise Ghedeon
 cătră Dumnezău: „De vei mîntui cu mîna a
 37 mea pre Israil în ce chip ai grăit, Iată, eu
 puiu val de lînă pre arie și, de se va face roaua
 pre val singur, și preste tot pămîntul uscă-
 ciune, și voi conoaște că vei mîntui pre
 38 mîna mea pre Israil, în ce chip ai grăit“. Și fă-
 cu așa și să mînică Ghedeon dimineața și stoarse
 valul și curse roao den val un leghin plin de
 39 apă. Și zise Ghedeon cătră Dumnezău: „Să
 nu se scîrbească mînia Ta întru mine, și voi grăi

încă o dată; și voi ispiti încă o dată cu valul; și
 să să facă uscăciune pre val singur, iară
 preste tot pămîntul să să facă roao“. Și au 40
 făcut Domnul așa întru noaptea aceea; și
 s-au făcut uscăciune pre val singur, iară
 preste tot pămîntul s-au făcut roao.

CAP VII

1 i au mîncat Ierovaal – acesta iaste
 Ghedeon –, și tot norodul ce era cu el,
 și s-au tăbărît la izvorul lui Ared, și
 tabăra lui Madiam și a lui Amalic era
 2 lui de cătră miazănoapte, la muntele
 lui Mose, Gavaath-Amore, celuia den vale.
 Și zise Domnul cătră Ghedeon: „Mult e noro-
 dul care e cu tine, ca să nu dau pre Madiam
 întru mîinele lor, pentru ca să nu să laude
 Israil pre Mine, zicînd: ‘Mîna a mea m-au
 3 mîntuit’“. Și zise Domnul cătră el: „Grăiaște
 dară în urechile norodului, zicînd: ‘Cine e cel
 ce să spaire și fricos? Întorcă-să!’“. Și s-au
 pornit den muntele lui Galaad și s-au întors
 de la norod 22000 și 10000 au rămas. 4
 Și zise Domnul cătră Ghedeon: „Încă norodul
 mult iaste, pogoară-i pre ei la apă și voi ispiti
 pre dînșii ție acolo; și va fi pre carele voi zice
 cătră tine: ‘Acela va merge împreună cu
 tine’, acela va merge cu tine; și tot carele
 voi zice că nu va merge cu tine, și acela nu
 va merge cu tine“. Și au pogorît norodul 5
 la apă și zise Domnul cătră Ghedeon: „Tot
 cela ce va limpi cu limba a lui dentru apă, în ce
 chip ar limpi cîinele, să-l pui pre el deosebi; și
 tot cela ce va îngenunchea pre genunchele lui
 să bea, să-l osebești pre el deosebi“. Și fu 6
 numărul celor ce au limpit cu mîna lor, cu
 limba lor, 300 de oameni; și tot norodul ce au
 rămas s-au plecat pre genunchele lor ca să
 bea apă. Și zise Domnul cătră Ghedeon: 7
 „Întru cei 300 de oameni ce au limpit voi
 mîntui pre voi și voi da pre Madiam în mîna
 a ta; și tot norodul alearge om cineș la locul
 lui“. Și au luat bucatele norodului întru mîna 8
 lor și buciunele lor; și pre tot omul Israil au
 trimes om la lăcașul lui, iară pre cei 300 de
 oameni i-au oprit. Iară tabăra lui Madiam era
 acolo, dedesupt, în vale. Și fu întru noap- 9
 tea aceea, și zise cătră el Domnul: „Scoală și
 te pogoară curînd de aicea la tabără, căci am
 datu-o pre ea în mîna ta. Iară de te temi tu 10
 a te pogori, pogoară-te tu și copilașul tău,
 Fara, la tabără. Și vei auzi ce vor grăi; și
 11 după aceea se vor întări mîinile tale și te vei
 pogori în tabără“. Și s-au pogorît el și Fara,
 copilașul lui, la o parte a celor cincizeci ce era
 în tabără. Și Madiam și Amalic și toți fiii 12
 răsăriturilor să tăbărîse în vale ca lăcusta în
 mulțime; și la cămilele lor nu era număr, ce
 era ca nisipul cel den marginea mării în mul-
 țime. Și întră Ghedeon și iată, om povestii 13
 aproapei lui vis și zise: „Iată, am visat vis

și iată, turte de pîine de orz, tăvălindu-se întru tabăra lui Madiam și au venit pînă la cortul lui Madiam și au lovit pre el și au căzut și au surpat pre el și au căzut cortul“. Și răspunse aproapele lui și zise: „Nu iaste acesta, ce numai sabia lui Ghedeon, fiul lui Ioas, omului lui Israil; au dat Dumnezeu în mîna lui pre Madiam și toată tabăra. Și fu după ce auzi Ghedeon poveastia visului și asămănarea lui, și să închină Domnului și să întoarse la tabăra lui Israil și zise: „Sculați-vă, căci au dat Domnul tabăra lui Madiam în mînile voastre“. Și au împărțit pre cei 300 de oameni în trei părți și au dat cornuri în mînile tuturor și donițe deșarte și făclii în mijlocul donițelor. Și zise cătră ei: „De mine veț vedea, și așa să faceți; și iată, eu mergu întru mijlocul taberii, și va fi în ce chip voi face așa veț face. Și voi trîmbița cu bucinul eu și toți cei cu mine, și veț trîmbița cu cornurile și voi – pre împrejurul a toată tabăra, și veț grăi: ‘Sabia Domnului și lui Ghedeon!’“. Și întră Ghedeon și cea 100 de oameni ce era cu el într-o parte de tabără, începîndu-se straja cea den mijlocu; însă cu sculare au sculat pre ceia ce străjuia și au bucinat cu buciunele și au scuturat donițele ceale den mînile lor. Și au buciunat ceale trei părți cu buciunele, și au sfărîmat donițele, și au luat în mîna lor cea stîngă făcliile și în mîna cea dreaptă a lor buciunele a trîmbița, și au strigat: „Sabia Domnului și a lui Ghedeon!“ . Și au stătut cineș după sine împrejurul taberei și au alergat toată tabăra și au dat semnu și au fugit. Și au trîmbițat ceale 300 de buciune și au pus Domnul sabia omului întru aproapele lui și întru toată tabăra; și au fugit tabăra pînă la Vithaseta și au strînsu pînă la marginea lui Avel-Maula și la Taved. Și au strigat om israiltean den Neftalim și den Asir și den tot Manasi și au gonit denapoia lui Madiam. Și poslușnici au trimis Ghedeon întru tot muntele lui Efraim, zicînd: „Pogoriți-vă întru tîmpinarea lui Madiam și apucați lor apa, pînă la Vethvera și Iordanul“. Și au strigat tot omul lui Efraim și au apucat apa pînă la Vethvera și Iordanul. Și au prinsu pre cei doi boiarieni a lui Madiam, pre Oriv și pre Ziv, și au omorît pre Oriv la Surorev și pre Ziv l-au omorît la Ieachevziv, și au gonit pre Madiam. Și capul lui Oriv și lui Ziv au adus cătră Ghedeon, de decindea de Iordan.

CAP VIII

1 **S**i ziseră cătră Ghedeon om Efraim: „Ce cuvîntul acesta ai făcut noao, ca să nu ne chemi pre noi cînd ieșiiai a te rîndui întru Madiam?“ Și să judeca

cu el tare. Și zise cătră ei: „Ce am făcut acum în ce chip voi? Nu iaste mai bun greșul lui Efraim decît culesul lui Aviezeru? Întru mîna voastră au dat Domnul pre boiarii lui Madiam, pre Oriv și pre Ziv. Și ce am putut face precum voi?“ Atuncea au potolit duhul lor de la el, grăind el cuvîntul acesta. Și au mersu Ghedeon la Iordan și au trecut el și cei 300 de oameni ce era cu el, cu pușinel suflet și flămînzi. Și zise la oamenii lor den Sochoth: „Daț dară pîini întru hrană norodului acestuia ce iaste cu mine, că sînt flămînzi, iară eu gonescu denapoia lui Zevee și Salmana, împăraților Madiamului“. Și ziseră boiarii lui Sochoth: „Au doară mîna lui Zevee și lui Salmana iaste acum în mîna ta, ca să dăm oștii tale pîine?“ Și zise Ghedeon: „Nu așa! Cînd va da Domnul pre Zevee și pre Salmana întru mîna mea, și eu voi scărpină trupurile voastre cu spinii pustiului și cu ciuline“. Și să sui de acolo la Fanuil și au grăit cătră ei iarăș într-acestaș chip; și au răspuns lui oamenii Fanoil în ce chip i-au răspuns lui oamenii den Sochoth. Și zise Ghedeon oamenilor lui Fanuil, zicînd: „Întorcîndu-mă cu pace, voi săpa turnul acesta“. Și Zevee și Salmana, la Carcar, și tabăra lor împreună cu ei, ca vro 15000, toți ceia ce au rămas întru toată tabăra fiilor răsăritului; și ceia ce au căzut au fost 120 de mii de oameni cu sabiile zmulte. Și să sui Ghedeon drumul celora ce lăcuiescu întru corturi de la răsăritul Naviei și den preajma Navii și au lovit tabăra, iară tabăra era nădejduind. Și fugi Zevee și Salmana și au gonit denapoia lor și au oprit pre cei 2 împărați ai lui Madiam, pre Zevee și pre Salmana, și toată tabăra lor au turburat. Și s-au întorsu Ghedeon, feciorul lui Ioas, de la războiu de la suirea lui Ares. Și au prins copilaș dentru oamenii de Sochoth, și au întrebat pre el și au scris cătră el pre boiarii Sochothului și pre bătrînii lui, 77 de oameni. Și au mers Ghedeon cătră boiarii Sochothului și au zis lor: „Ia Zevee și Salmana, pentru carii m-aș ocărît, zicînd: ‘Au mîna lui Zevee și a lui Salmana iaste acum întru mîna ta, ca să dea oamenilor tăi, celor ce leașină, pîine?’“. Și au luat pre boiarii și pre cei bătrîni ai cetății și i-au rojdit pre ei cu spinii pustiului și cu ciuline, și au rojdit cu ei pre oamenii Sochothului. Și turnul lui Fanoil l-au săpat și au omorît pre oamenii cetății. Și au zis cătră Zevee și Salmana: „Unde sînt oamenii carii aș ucis la Thavor?“ Și ziseră: „În ce chip ești tu, așa și ei; cela ce samănă ție samănă lor, ca chipul fiilor împăratului“. Și zise Ghedeon: „Frații miei și feciorii maicii mele

sînt“. Și să jură lor: „Viu iaste Domnul, de
 20 i-ați fi cruțat vii, nu v-aș fi ucis pre voi“. Și
 zise lui Iether, celui dentîiu născut a lui: „Scu-
 lîndu-te, omoară pre ei“. Și n-au zmult copilul
 lui sabia lui, că s-au spăriat, căci mai tînăr
 21 era. Și zise Zevee și Salmana: „Scoală-te
 dară tu și ne timpină noao, căci ca unui om –
 putearea lui“. Și să sculă Ghedeon și ucisă pre
 Zevee și pre Salmana și luo spogîrnicealele
 22 ceale ce era în grumazii cămîlelor lor. Și
 zise om israiltean cătră Ghedeon: „Dom-
 neaște noao și tu și fiii tăi și fiul feciorului tău,
 căci tu ne-ai mîntuit pre noi den mîna lui
 23 Madiam“. Și zise cătră ei Ghedeon: „Nu
 voiu domni eu voao și nu va domni fiul meu
 24 voao, Domnul va domni voao“. Și zise
 cătră ei Ghedeon: „Ceare-voiu de la voi cea-
 rere și-m dea mie om cercel dentru prăzile
 lui“, căce cercei de aur era la ei, căci era
 25 ismailteani. Și ziseră: „Dînd vom da“. Și-ș
 întinse haina sa și au aruncat omu acolo cercel
 26 dentru prăzile lui. Și s-au făcut trasul cer-
 ceilor de aur, căroa au cerșut, sicli 1000 și
 700 de aur, afară den rathuri și den lanțuri
 întru foth și îmbrăcămîinților celor mohorîte
 ce era pre împărații Madiamului și afară den
 lanțurile cealea ce era întru grumazii cămîle-
 27 lor lor. Și făcu aceasta Ghedeon întru efud
 și au pus pre el întru cetatea lui Efrath și au
 curvit tot Israilul denapoia lui, acolo, și să făcu
 28 lui Ghedeon și casii lui întru dodeială. Și se
 înfrînsă Madiam înaintea fiilor Israil și n-au
 mai adaos a rădicarea capul lor. Și au odihnit
 pămîntul 40 de ani întru zilele lui Ghedeon.
 29 Și au mers Ierovaal, fiul lui Ioas, și au lăcuit
 30 întru casa lui. Și lui Ghedeon era fii 70
 ieșînd den coapsele lui, căce muieri multe era
 31 la el. Și țiiitoarea lui ceaea de la Sichima
 i-au născut lui și încă și ea fecioru și i-au pus
 32 numele Avimeleh. Și au murit Ghedeon,
 feciorul lui Ioas, întru bătrîneațe bune și s-au
 îngropat întru grobnița lui Ioas, tatăl lui, la
 33 Efratha, tatăl lui Ezri. Și fu după ce muri
 Ghedeon, și să întoarsără fiii lui Israil și au
 curvit denapoia vaalimilor și au pus lor lui
 Vaal Verith făgăduință ca să fie lor el întru
 34 dumnezău. Și nu ș-au adus aminte fiii lui
 Israil de Domnul Dumnezăul lor, Celuia ce au
 mîntuit pre ei den mîna a tuturor vrăjmașilor
 35 lor de pe împrejur. Și n-au făcut milă cu
 casa lui Ierovaal – acesta iaste Ghedeon –,
 după toată bunătatea carea au făcut cu Israil.

CAP IX

1 i mearse Avimeleh, feciorul lui
 Ierovaal, la Sichima, cătră frații mai-
 cii lui, și au grăit cătră ei și cătră
 toată rudenia casii tatului maicii lui,

2 zicînd: „Grăiți dară întru urechile tuturor
 oamenilor sichimeanilor, care iaste mai bun
 voao: a stăpîni voao 70 de oameni, toți fecio-
 rii lui Ierovaal, au să domnească voao un om?
 Și vă aduceți aminte că osul vostru și trupul
 3 vostru sînt eu“. Și au grăit pentru el frații
 maicii lui întru urechile a tuturor oamenilor
 sichimeanilor toate cuvintele aceastea și s-au
 plecat inema lor denapoia lui Avimeleh, căce
 4 au zis: „Fratele nostru iaste“. Și au dat lui
 70 de arginți den casa lui Vaal Verith, a făgă-
 duinții, și au năimit cu ei Avimeleh oameni
 deșărți și spămîntoși și au mersu denapoia
 lui. Și au întrat în casa tatului lui, la
 5 Efratha, și au ucis pre frații lui, pre feciorii lui
 Ierovaal, 70 de oameni, pre o piatră; și au
 rămas Ioatham, feciorul lui Ierovaal, cel mai
 tînăr, căce s-au ascunsu. Și s-au adunat
 6 toți oamenii sichimeanilor și toată casa lui
 Maalo și au mersu și au împărățit pre Avimeleh
 împărat înaintea stăjariului sfatului, cel de la
 Sichima. Și să spuse lui Ioatham și mearse
 7 și stătu în vîrfu muntelui lui Garizin și-ș
 rădică glasul lui și plînsu și le zise lor: „Asculta-
 țai-mă, oamenii sichimeanilor, și va asculta
 pre voi Dumnezău. Mergînd au mersu
 8 leamnele ca să ungă preste eale împărat și au
 zis maslinului: ‘Împărățeaste preste noi’.
 Și zise lor maslinul: ‘Lăsînd grăsimia mea,
 9 carea întru mine au slăvit Dumnezău și oame-
 nii, să mergu să domnescu leamnilor?’ Și
 10 ziseră leamnele smochinului: ‘Vino de împă-
 rățeaste preste noi’. Și zise lor zmochinul:
 11 ‘Lăsînd dulceața mea și roada mea cea bună,
 să mergu să domnescu leamnelor?’ Și
 12 ziseră leamnele viei: ‘Vino de împărățeaste
 preste noi’. Și zise lor via: ‘Lăsînd vinul
 13 meu, veseliea lui Dumnezău și a oamenilor, să
 mergu să domnescu leamnelor?’. Și au zis
 14 toate leamnele cătră mărăcine: ‘Vino de împă-
 rățeaste preste noi’. Și zise mărăcinele
 15 cătră leamne: ‘De cu adevărat mă ungeți pre
 mine voi a împărăți preste voi, veniți de vă
 nădejduiți întru acoperirea mea; și, de nu, va
 ieși foc den mărăcine și va mînca chedrii Liva-
 nului’. Și acum, de aț făcut cu adevăre și
 16 cu săvîrșire, și aț împărățit pre Avemaleh, și
 de aț făcut bine cu Ierovaal și cu casa lui, și de
 aț făcut lui după răsplătirea mîniei lui? În ce
 17 chip au dat războiu tatăl meu pentru voi, și au
 aruncat sufletul lui den preajmă și v-au mîn-
 18 tuit pre voi den mîna lui Madiam, Și voi
 v-aț sculat preste casa tătine-mieu astăzi și aț
 ucis pre feciorii lui, 70 de bărbați, pre o
 piatră, și aț împărățit pre Avimeleh, feciorul
 slujnecei lui, preste oamenii sechimenilor,
 căci fratele vostru iaste. Și, de aț făcut 19

cu adevăr și cu săvârșire cu Ierovaal și cu casa lui întru aceasta zi, să vă blagosloviți voi și să vă veseliți întru Avimeleh, și să vă veselească și încă și el întru voi. Iară de nu, să iasă foc dentru Avimeleh și să mănânce de tot pre oamenii sichimenilor și pre casa lui Maalo și să iasă foc dentru oamenii sichimilor și den casa lui Maalo și să mănânce de tot pre Avimeleh". Și au fugit Ioatham și s-au dat în laturi și au mers la Vira și au lăcuit acolo de cătră fața lui Avimeleh, fratele lui. Și au domnit Avimeleh preste Israil trei ani. Și au tremis Dumnezeu duh rău întru mijlocul lui Avimeleh și întru mijlocul oamenilor sichimilor. Și au viclenit oamenii Sichimului întru casa lui Avimeleh, ca să aducă strîmbătatea celor 70 de fiii ai lui Ierovaal și sîngele lor să-l puie pre Avimeleh, fratele lor, carele au ucis pre ei, și preste oamenii sichimilor, căci au întărit mîinile lui ca să ucigă pre frații lui. Și au pus lui oamenii Sichimului paznici întrascunsu, pren capetele munților, și apuca pre toți pre ceia ce mergea la ei în cale; și să spuse lui Avimeleh. Și veni Gaal, feciorul lui Aved, și frații lui, și au trecut la Sichima. Și au nădejduit pre el oamenii Sichimului și au ieșit la țarină și au cules viile lor și au călcat și au făcut danțuri și au ieșit la casa dumnezeului lor și au mîncat și au băt și bleastema pre Avimeleh. Și zise Gaal, feciorul lui Aved: „Cine iaste Avimeleh, și cine iaste feciorul lui Sihim, ca să slujim lui? Nu e fecior lui Ierovaal? Și Zevul, socotitoriu lui, robul lui, împreună cu oamenii lui Ezmor, tatăl lui Sihem? Și ce ca să slujim, noi lui? Și cine va da pre norodul acesta întru mîna mea? Și voi muța pre Avimeleh și voi zice lui Avimeleh: 'Înmulțeaste putearea ta și ieși afară!'". Și au auzit Zevul, boiarenul cetății, cuvintele lui Gaal, feciorul lui Iaved, și s-au mîniat cu urgie. Și au tremis solii lui Avimeleh cu daruri, zicînd: „Iată, Gaal, feciorul lui Aved, și frații lui au venit la Sichima și aceștea au ocolit cetatea asupra ta. Și acum, scoală-te noaptea, tu și norodul carele iaste cu tine, și păzește demeneța în țarină; Și va fi demeneța, odată cu răsărita soarelui, vei mîneca și te vei tinde asupra cetății și, iată, el și norodul ce e împreună cu dînsul vor ieși afară cătră tine și vei face lui în ce chip va afla mîna ta". Și s-au sculat Avimeleh și tot norodul cel împreună cu el noaptea și s-au străjuit preste Sichima în patru căpetenii. Și ieși Gaal, feciorul lui Aved, și au stătut lîngă ușa porții cetății; și să sculă Avimeleh și norodul ce era cu el den cei străjuți. Și văzu Gaal, fecio-

rul lui Aved, pre norod și zise cătră Zevul: „Iată norod pogorînd den vîrfurile munților". Și zise cătră el Zevul: „Umbra copacilor tu vezi, ca cînd ar fi oameni". Și adaoase Gaal încă a grăi și zise: „Iată norod pogorînd despre mare, țiindu-se de Buricul Pămîntului, și o parte vine de la calea Stejariului Celor ce Prevesc". Și zise cătră el Zevul: „Unde iaste acum gura a ta, ceaea ce zicea: 'Cine iaste Avimeleh, ca să slujim lui?' Nu, iată, acesta iaste norodul carele ai ocărit? Ieși dară acum și te bate cătră el". Și ieși Gaal de cătră fața a oamenilor sichimilor și au bătut cătră Avimeleh. Și-l goni pre el Avimeleh și au fugit de cătră fața lui. Și au căzut stîrvuri multe, pînă la poarta cetății. Și au șazut Avimeleh la Arema; și au scos Zevul pre Gaal și pre frații lui ca să nu lăcuiască la Sichima. Și fu a doua zi, și ieși norodul la cîmpu, și să spuse lui Avimeleh. Și luu norodul și-i împărți în trei căpetenii și strejui la țarină. Și văzu și iată, norodul ieși den cetate; și să sculă preste ei și lovi pre ei. Și Avimeleh și mai-marii ce era cu el s-au întins și au stătut la ușa porții cetății și ceale 2 căpetenii s-au răvârsat preste toți ceia ce era în țareni și-i loviră pre ei. Și Avimeleh da războiu în cetate toată ziua aceea și au luat cetatea și norodul dentru ea au omorît și cetatea au surpat și au semănat pre ea sare. Și au auzit toți oamenii turnului Sechimului, și au intrat întru tîria casei făgăduinței lui Vethilverith. Și să spuse lui Avimeleh cum s-au strîns toți oamenii turnului sechimilor. Și să sui Avimeleh la muntele Ermon, el și tot norodul ce era cu el, și au luat Avimeleh toporul în mîna a lui și au tăiat o sarcină de leamne și au rădicat pre ea și au pus pre ea preste umerele lui și zise cătră norodul ce era cu el: „Ce m-ați văzut făcînd, curînd faceți ca și eu". Și au tăiat și ei toți fieștecare sarcena și au rîdicat și au mers denapoia lui Avimeleh și au pus preste tîrie și au ars preste ei tîria cu foc și au murit și încă toți oamenii turnului Sechemului, ca vro 1000 de oameni și muieri. Și au mers Avimeleh la Thivis și-au șazut prejur ea și au luat pre ea. Și turnu era tare în mijlocul cetății și au fugit acolo toți oamenii și fămeile și toți povățuitorii cetății, și au închis preste ei și să suiră preste casa cea de asupra turnului. Și au venit Avimeleh pînă la turnu și l-au bătut pre el; și s-au apropiat Avimeleh pînă la ușa turnului ca să-l arză pre el cu foc. Și au aruncat o muiare o bucată de rîșniță preste capul lui Avimeleh și i-au fărîmat capul. Și au strigat de sîrg cătră copi-

lașul cela ce rîdeca hainele lui, și zise lui: „Zmulge sabia ta și mă omoară, pentru ca să nu zică odinioară cum: ‘Muiarea l-au ucis pre el’“. Și-l junghe pre el copilașul lui și au murit. Și au văzut om israiltean cum au murit Avimeleh, și s-au dus om la locul său. Și au întors Dumnezeu răul lui Avimeleh, carele au făcut tatului lui, ca să ucigă pre cei 70 de frați ai lui. Și tot răul oamenilor Sechimului au întors Dumnezeu la capul lor și au venit asupra lor blestemul lui Ioatham, fiul lui Ierovaal.

CAP X

1 **S**i să sculă după Avimeleh a mîntui pre Israil Thula, feciorul lui Fua, fiul unchiului lui Oz, isaaharean, și el lăcuia la Samaria, în muntele Efraim.

2 Și au judecat pre Israil 23 de ani și au murit și s-au îngropat la Samaria. Și s-au sculat după acesta Iair Galaadeteanul și au judecat pre Israil doazeci și doi de ani. Și să nascură lui 32 de fii, încălecînd preste 32 de mînji; și 32 cetăți lor, și pre eale le-au numit Satele lui Iair pînă în ziua aceasta, carele sînt în pămîntul lui Galaad. Și muri Iair și să îngropă la Camon. Și adaosără fiii lui Israil a face răul înaintea Domnului, și au slujit la Valim, și la Astaroth, și la dumnezeii Sirii, și la dumnezeii Sidonului, și la dumnezeii Moavului, și la dumnezeii fiilor Amon, și la dumnezeii celor de fealiu streini, și au lăsat pre Domnul, și n-au slujit Lui. Și s-au mîniat cu urgie Domnul întru Israil și au dat pre ei în mîna celor streini de fealiu, și în mîna fiilor Ammon. Și au putrezit și au zdrobit pre fiii lui Israil întru vremea aceea, în 18 ani, pre toți fiii lui Israil, pre cei decindea de Iordan, în pămîntul amoreului, la Galaad. Și au trecut feciorii lui Amon Iordanul ca să dea războiu și întru Iuda, și întru Veniamin, și întru casa lui Efraim, și să chinură fiii lui Israil foarte. Și au strigat fiii lui Israil cătră Domnul, zicînd: „Am greșit Ție, căci am lăsat pre Dumnezeul nostru și am slujit la Vaalim“ Și zise Domnul cătră fiii lui Israil: „Au nu eghipteanii, și amoreii, și fiii lui Amon, și Moav, și streini de fealiu, și sidoneanii, și Malic, și Hanaan v-au chinuit pre voi, și aș strigat cătră Mine și v-am mîntuit pre voi den mîna lor? Și voi m-aș lăsat pre Mine și aș slujit la alți dumnezei! Pentru aceea, nu voi mai adaoge a vă mîntui pre voi! Meargeți și strigați cătră dumnezeii ceia ce aș ales întru ei, și ei să vă mîntuiască pre voi întru vremea primejdii voastre“. Și ziseră fiii lui Israil cătră Domnul: „Greșit-am, fă Tu noao după toate ci-

te vor plăcea înaintea Ta, fără numai ne scoate pre noi întru ziua aceasta“. Și au mutat pre dumnezeii cei streini den mijlocul lor și au slujit Domnului singur; și n-au bineplăcut întru norod și leșină întru osteneală Israil. Și să suiră fiii lui Amon și să tăbărîră în Galaad, și ieșiră fiii lui Israil și să tăbărîră la Masifa. Și ziseră norodul, boiarii Galaadului, om cătră aproapele său: „Care iaste omul carele va înceape a da războiu întru fiii lui Amon? Și va fi cap tuturor la ceia ce lăcuiescu în Galaad.“

CAP XI

1 **S**i Ieftai Galadeteanul era tare întru vîrtute. Și acesta, fecior de muiare curvă; și au nascut lui Galaad pre Ieftae. Și au nascut fămeaia lui Galaad lui feciori. Și s-au îmbărbătat feciorii fămeii și au scos pre Ieftae și au zis lui: „Nu vei moșteni întru casa tatului nostru, căci de fămeaie tălaniță fecior ești tu“. Și au fugit Ieftae dentru fața fraților lui și au lăcuit la pămîntul Tov și să aduna cătră Ieftae oamenii holeaci și ieșia împreună cu el. Și fu după zile, și s-au bătut fiii lui Amon cu Israil. Și fu cînd s-au bătut fiii lui Amon cu Israil, și au mers bătrînii Galaadului să ia pre Ieftae, în pămîntul lui Tov, și ziseră cătră Ieftae: „Vino și să fii noao întru povățitoriu, și vom da războiu întru fiii lui Amon“. Și zise Ieftae celor bătrîni a lui Galaad: „Au nu voi m-aș urî și m-aș scos afară den casa tătine-mieu și m-aș gonit afară de la voi? Și pentru căci aș venit acum la mine cînd v-aș chinuit?“ Și ziseră bătrînii Galaadului cătră Ieftai: „Nu așa. Acum am venit cătră tine, și vei merge împreună cu noi și vom da războiu întru fiii lui Amon; și vei fi noao căpetenie întru toț ceia ce lăcuiescu întru Galaad“. Și zise Ieftai cătră cei bătrîni a lui Galaad: „De mă întoarceți voi a da războiu întru fiii lui Amon și va da pre ei Domnul înaintea mea, eu voao voi fi întru boiaren“. Și ziseră cei bătrîni ai lui Galaad cătră Ieftae: „Domnul va fi cela ce ascultă întru mijlocul nostru, fără numai după cuvîntul tău, așa vom face“. Și mearse Ieftae cu bătrînii lui Galaad și-l puseră pre el întru căpetenie norodului preste dîșșii și întru povățitoriu. Și au grăit Ieftae toate cuvintele lui înaintea Domnului, la Masifa. Și au trimis Ieftae soli cătră împăratul fiilor Ammon, zicînd: „Ce iaste mie și ție, că ai venit cătră mine tu, a da războiu întru pămîntul meu?“ Și au zis împăratul fiilor Ammon cătră solii lui Ieftai: „Pentru căce au luat Israil pămîntul meu, întru suirea lui den Eghipet, de la Arnon pînă la Iavoc și pînă la Iordan, și a-

cum întoarce-l pre el cu pace, și voi
 14 mearge“. Și s-au întorsu solii cătră Ieftae
 și mai adaose încă Ieftae și au tremis soli
 cătră împăratul fiilor Amon și-i zise lui:
 15 „Aceastea zice Ieftae: ‘Nu au luat Israil
 pământul lui Moav și pământul fiilor Amon
 16 întru suirea lor de la Eghipet, Ce mearse
 Israil în pustiiu, pînă la Marea Roșie, și au venit
 17 pînă la Cadis. Și au trimis Israil soli cătră
 împăratul Edomului, zicînd: ‘Voiu treace pren
 pământul tău’. Și n-au ascultat împăratul Edo-
 18 mului; încă și cătră împăratul Moavului au tri-
 mis, și nu vrea. Și au șazut Israil în Cadis și
 au mersu în pustiiu și au încungiurat pământul
 Edomului și pământul lui Moav și au mersu
 despre răsăritul soarelui pământului Moav și
 au tăbărit decindea de Arnon, și n-au întrat
 întru hotarul lui Moav, căce Arnon e hotar lui
 19 Moav. Și au trimis Israil soli cătră Sion,
 împăratul amoreului, împăratul Esevonului,
 și au zis lui Israil: ‘Treace-voiu pren pământul
 20 tău dară, pînă la locul meu’. Și n-au vrut
 Sion pre Israil să treacă pren hotarale lui; și
 au adunat Sion tot norodul lui și s-au tăbărit
 21 la Iasa și au dat războiu cu Israil. Și au dat
 Domnul Dumnezău lui Israil pre Sion și pre
 tot norodul lui în mîna lui Israil și au lovit pre
 22 ei. Și au moștenit Israil tot pământul amo-
 reului celuia ce lăcuiaste în pământul acela și
 au moștenit tot hotarul amoreului, de la
 Arnon și pînă la Iavoc, și de la pustiiu și pînă
 23 la Iordan. Și acum Domnul Dumnezăul lui
 Israil au rădicat pre amoreu dentru fața noro-
 dului Său, lui Israil, și tu vei moșteni pre el?
 24 Nu cîte au moștenit ție Hamos, dumnezăul
 tău, acealea vei moșteni? Și pre toți pre cîți au
 rădicat, și toate cîte au moștenit noao Domnul
 Dumnezăul nostru de cătră fața noastră,
 25 aceastea vom moșteni. Și acuma, au mai
 bun ești tu decît Valac, feciorul lui Sepfor,
 împăratul lui Moav? Nu doară cu războiu s-au
 bătut cu Israil, au bătînd au bătut pre
 26 ei? Cînd au lăcuit Israil în Esevon și întru
 featele ei, și în Aroir și întru featele ei, și întru
 toate cetățile ceale ce sînt lîngă Iordan, 300 de
 27 aceaea? Și eu n-am greșit ție, și tu faci cu
 mine viclesug, a darea războiu întru mine. Să
 judece Domnul, Cela ce judecă, astăzi întru
 mijlocul fiilor lui Israil și întru mijlocul fiilor
 28 Amon““. Și n-au ascultat împăratul fiilor
 Amon cuvîntul lui Ieftae, carele au trimis
 29 cătră el. Și să făcu preste Ieftae Duhul
 Domnului, și au trecut pre Galaad și pre
 Manasi și au trecut piscul lui Galaad și, de
 la piscul lui Galaad, decindea de fiii lui Amon.

Și s-au făgăduit Ieftae făgăduință Domnului și
 30 au zis: „De-m vei da cu dare mie pre fiii lui
 Ammon întru mîna mea, Și va fi cela ce va
 31 ieși ori la care va ieși den ușăle casei mele,
 întru întimpinarea mea, întru întoarcerea mea
 cu pace de la fiii lui Amon, și va fi Domnului,
 32 aduce-voiu pre el ardere-de-tot“. Și au tre-
 cut Ieftae cătră fiii lui Amon ca să dea războiu
 întru ei, și au dat pre ei Domnul întru mîna
 33 a lui. Și au lovit pre ei de la Aroir pînă a veni
 la Semenith, 20 de cetăți, și pînă la viele lui
 Avel, rană mare foarte, și să înfrînseră fiii lui
 34 Amon de cătră fața fiilor Israil. Și au venit
 Ieftae la Masifa, la casa lui, și iată, fata a lui
 ieșia înaintea lui în timpinare, cu timpene și
 cu danțuri; și aceasta, singură născută lui,
 iubită, și nu era lui, afară den ea, fiu au
 35 fată. Și fu cînd au văzutu-o pre ea el, și-ș
 rupse hainele lui și zise: „Vai de mine, fata
 mea, mă împiedecași, întru piadecă te făcuși
 întru ochii miei, și eu am deșchis gura mea
 pentru tine cătră Domnul și nu voiu putea să
 36 întorc“. Și zise cătră el: „De ai deșchis
 întru mine gura a ta cătră Domnul, fă mie în
 ce chip au ieșit den gura ta, pentru carele au
 făcut ție Domnul izbîndiri den vrăjmașii tăi,
 37 den fiii lui Amon“. Și zise cătră tatul ei: „Și-m
 fă mie cuvîntul acesta: Lasă-mă doao luni și
 voiu mearge și mă voiu pogorî preste munți și
 voiu plînge preste fecioriele mele, eu și surate-
 38 tele mele“. Și zise: „Pasă“. Și o trimease
 pre ea 2 luni. Și au mers și ea și suratele ei și
 au plîns preste fecioriele ei preste munți.
 39 Și fu după săvîrșirea acelor 2 luni, și s-au
 întors cătră tatul ei și au făcut cu ea făgăduiala
 lui carea au făgăduit; și ea n-au conoscut bărbat.
 40 Și să făcu întru poruncă întru Israil,
 den zile în zile mergea împreună featele lui
 Israil, a plînge pre fata lui Ieftae Galaaditea-
 nul, patru zile într-un an.

CAP XII

i să adunară fiii lui Efraim și au venit
 1 la Sifina și au zis cătră Ieftae: „Ce căci
 ai mers a darea războiu cătră fiii lui
 Amon, și pre noi nu ne-ai chemat ca
 să meargem împreună cu tine? Casa a
 2 ta o vom arde preste tine cu foc“. Și zise
 cătră ei Ieftae: „Om izbîndind eram eu și noro-
 dul meu, și fiii lui Amon mă smeriia foarte; și
 am strigat cătră voi, și nu m-ați mîntuit pre
 mine den mînele lor. Și am văzut cum nu
 3 era cela ce mîntuiaște și am pus sufletul meu
 în mîna mea și am trecut cătră fiii lui Amon și
 au dat Domnul pre ei în mîna mea. Și pentru
 căci v-ați suit cătră mine întru ziua aceasta, a da
 războiu întru mine?“ Și au adunat Ieftae pre
 4 toți oamenii galaaditeani și bătea pre Efraim

și au lovit oamenii Galaadului pre Efraim, căci au zis: „Cei scăpați ai lui Efraim – voi; galaaditeanii – în mijlocul lui Efraim și în mijlocul lui Manasi“. Și au apucat Galaad trecătorile Iordanului lui Efrem, și fu când ziseră cei mîntuiți ai lui Efraim: „Să treacem dară“, și ziseră lor oamenii den Galaad: „Au doară dentr-ai lui Efraim sînteți voi?“. Și ziseră: „Nu sîntem“. Și ziseră lor: „Ziceți dară: ‘Hasnă’“. Și nu s-au îndireptat a grăi așa. Și-i prindea pre ei și-i junghea la trecătorile Iordanului, și au căzut în vremea aceeaa dentru Efraim patruzece și doao de mii. Și au judecat Ieftae pre Israil șase ani; și au murit Ieftae Galaaditeanul și s-au îngropat în cetatea lui Galaad. Și au judecat după aceasta pre Israil Esevon den Vithleaem. Și să născură lui 30 de feciori și 30 de feate, scoase afară, și 30 de muieri au adus fiilor lui de afară; și au judecat pre Israil 7 ani. Și au murit Esevon și s-au îngropat în Vithleaem. Și au judecat după aceasta pre Israil Elon Zavuloneanul; și au judecat pre Israil 10 ani. Și au murit Elon Zavuloniteanul și s-au îngropat în Elim, în pămîntul lui Zavulon, și au judecat după acesta pre Israil Avdon, feciorul lui Elih Farathoniteanul. Și să născură lui 40 de feciori și 30 de feciori feciorilor lui, încălecînd pre 70 de mînji; și au judecat pre Israil 8 ani. Și au murit Avdon, feciorul lui Elih Farathoniteanul; și s-au îngropat în Farathon, întru muntele lui Amalic.

CAP XIII

Si adaosera încă fiii lui Israil a face răul înaintea Domnului și au dat pre ei Domnul în mîna celor de fealiu streini, 40 de ani. Și fu un om den Saara, den fealiul lui Dan, și numele lui, Manoe; și fămeaia lui, stearpă și nu nașteea. Și să ivi îngerul Domnului cătră muiare și zise cătră ea: „Iată dară, tu – stearpă și nu ai născut; și în zgău vei zemisli și vei naște fiuu. Și acum păzeaste-te dară și să nu beai vin și rachiu și să nu mănînci tot necuratul, Că iată, tu în pîntece vei zemisli și vei naște fiuu; și fier preste capul lui să nu să suie, căci sfințit lui Dumnezeu va fi copilașul, den pîntece, și acesta va înceape a mîntui pre Israil den mîna filistiimilor“. Și întră muiarea și zise bărbatului ei, zicînd: „Om al lui Dumnezeu au venit cătră mine și vederea lui, ca vederea îngerului lui Dumnezeu, luminat foarte; și-l întrebam pre el de unde iaste, și numele lui nu mi-l spuse mie. Și-m zise mie: ‘Iată, tu în pîntece vei zemisli și vei naște fiuu; și acum te păzeaste și să nu beai vin și îmbătarea, și să nu mănînci toată necurăția,

căci sfințit lui Dumnezeu va fi copilașul, den pîntece pînă în ziua morții lui“. Și să rugă Manoe Domnului și zise: „Întru mine, Doamne, omul lui Dumnezeu pre carele l-ai tremis să vie dară încă cătră noi și să ne lumineaze pre noi ce vom face copilașului celui ce se naște“. Și ascultă Dumnezeu glasul lui Manoe și au venit îngerul Domnului încă cătră muiare, ea șazînd în țarină; și Manoe, bărbatul ei, nu era împreună cu ea. Și sîrgui și alergă și spuse bărbatului ei și zise cătră el: „Iată, să ivi mie omul carele au venit întru ziua aceeaa cătră mine“. Și s-au sculat Manoe și au mers pre urma muierii lui și mearse cătră om și zise lui: „De ești tu omul carele ai grăit cătră muiare?“ Și zise îngerul: „Eu“. Și zise Manoe: „Acum dară, venind cuvîntul tău, ce va fi judecata copilașului și ce vor fi faptele lui?“ Și zise îngerul Domnului cătră Manoe: „De toate cîte am zis cătră muiare, să să păzească. Dentru tot ce iase den vie să nu mănînce și vin și sichera să nu bea; și tot necuratul să nu mănînce; toate cîte am poruncit ei, să păzească“. Și zise Manoe cătră îngerul Domnului: „Sili-te-vom dară pre tine și vom face înaintea ta un ied den capre“. Și zise îngerul Domnului cătră Manoe: „De mă vei sili, nu voiu mînca den pîinile tale; și de vei face ardere-de-tot, Domnului vei aduce pre ea“. Căci n-au conosciut Manoe că îngerul Domnului iaste el. Și zise Manoe cătră îngerul Domnului: „Ce iaste numele tău? Pentru ca, de va veni cuvîntul tău, să te mărim pre tine“. Și zise lui îngerul Domnului: „Pentru căci aceasta întrebi numele meu? Și acesta iaste minunat“. Și au luat Manoe iedul den capre și jîrtva și aduse pre piatra Domnului, Celui ce minunate face; și Manoe și muiarea lui priviia. Și fu cînd să sui para de asupra jîrtăvnicului în ceriu, și să sui îngerul Domnului cu para jîrtăvnicului; și Manoe și muiarea lui priviia și au căzut pre fața lor la pămînt. Și n-au mai adaos încă îngerul Domnului să să arate cătră Manoe și cătră muiarea lui. Atuncea au conosciut Manoe că îngerul Domnului iaste. Și zise Manoe cătră muiarea lui: „Cu moarte vom muri, căci Dumnezeu am văzut“. Și zise lui muiarea lui: „De ar fi vrut Domnul să ne omoară pre noi, nu ar fi priimit den mîna noastră ardere-de-tot sau jîrtvă, și nu ar fi luminat pre noi toate acestea, și în ce chip e vremea nu ar fi făcut auzite noao acestea“. Și născu muiarea fecior și numi numele lui Sampson; și crescu copilașul și-l blagoslovi pre el Domnul. Și au început Duhul Domnului a mearge cu el împreună întru tabăra lui Dan, întru mijlocul Saraa și întru mijlocul lui Esthaol.

CAP XIV

1 **S**i să pogorî Sampson la Thamnatha și
 văzu muiare în Thamnatha, den feate-
 2 tele celor den fealiu strini, și plăcu
 înaintea lui. Și să sui și spusă tătî-
 ne-său și mîine-sa și zise: „Muiare
 am văzut la Thamnatha, dentru featele celor
 de fealiu streini, și acum luați-mi-o mie pre ea
 3 fămeaie“. Și zise lui tatul lui și maica lui:
 „Au doară nu iaste den featele fraților tăi și
 întru tot nărodul meu muiare, căci tu mergi
 să iai muiare den featele celor streini de fea-
 liu, celor neobrezuiți?“ Și zise Sampson cătră
 4 tatul lui: „Pre aceasta ia mie, căci aceasta
 mi-au plăcut întru ochii miei“. Și tatul lui și
 maica lui n-au conoscut că de la Domnul iaste,
 căci El izbîndire ceare dentru cei streini de
 fealiu. Și în vremea aceea cea streini de fea-
 5 liu stăpîniia fiilor lui Israil. Și pogorî
 Sampson și tatul lui și maica lui la Thamnatha; și
 s-au abătut la o vie den Thamnatha, și iată,
 puuiu de leu răcnind întru întimpinarea
 6 lui. Și-l îndireptă preste el Duhul Domnu-
 lui, și-l spintecă pre el ca pre un ied den capre
 și ca nemica nu era întru mîna lui. Și n-au
 7 spus tătîne-său sau mîine-sa ce au făcut. Și
 s-au pogorît și au grăit muierei și plăcu înain-
 8 tea lui Sampson. Și să întoarsă după zile să
 o ia pre dînsa și să abātu să vază stîrvul leului;
 și iată, învăluire de albine în gura leului, și
 9 miare. Și au luat pre ea în gura lui și mer-
 gea mergînd și mîncînd; și au mers cătră tatul
 lui și cătră maica lui și le-au dat lor și au mîn-
 cat, și nu le-au spus lor că den gura leului au
 10 luat miarea. Și s-au pogorît tatul lui cătră
 muiare și au făcut acolo Sampson băuturi 7
 zile, căci așa făcea tinerii. Și fu temîndu-se
 ei de el, au pus înaintea lui tovarăși 30, și era
 12 împreună cu el. Și zise lor Sampson:
 „Pune-voiu înainte dară voao gîcitoarea mea;
 și de-m veți spune pre ea în ceaste 7 zile ale
 băuturii și veți afla, voiu da voao 30 de cear-
 șafuri și 30 de îmbrăcăminte de haine. Iară
 13 de nu veți putea pre ea să-m spuneți mie, și-m
 veți da voi mie 30 de cearșafuri și 30 de îmbră-
 căminte de haine“. Și ziseră lui: „Pune înainte
 14 gîcitoarea ta și să o auzim pre ea“. Și zise
 lor: „Dentru ceaea ce mîncîcă ieși mîncare și
 den cel tare ieși dulce“. Și nu au putut să
 15 gîcească gîcitoarea în trei zile. Și fu în ziua
 a patra, și ziseră muierei lui Sampson: „Amă-
 geaște dară pre bărbatul tău și să-ți spuie ție
 pilda, pentru ca să nu cîndai vom arde pre tine și
 pre casa tătîne-tău cu foc. Au doară să ne sărăciți
 16 ne-ați chemat pre noi?“ Și plînsu muiarea lui
 Sampson cătră el și zise lui: „Însă m-ai urîț și nu
 m-ai iubit pre mine, căci pilda carea ai pus

înaintea fiilor norodului meu nu mi-ai spus și
 mie pre dînsa“. Și zise cătră ea Sampson:
 „Iată, tătîne-mieu și maicii mele n-am spus
 pre ea; și ție să o spuieu?“ Ș-au plîns preste 17
 el întru ceale 7 zile, întru carele era într-însele
 băutura; și fu întru ziua a șaptea, și i să spuse
 ei, căci l-au dodeit pre el, și ea au spus fiilor
 norodului ei. Și ziseră lui oamenii cetății 18
 întru ziua a șaptea, mai nainte de a apune soa-
 rele: „Ce iaste mai dulce decît miarea și ce e
 mai virtucios decît leul?“ Și zise lor Sampson:
 „De nu ați fi supus junca mea, nu ați fi aflat
 pilda mea“. Și să îndereptă preste el Duhul 19
 Domnului și să pogorî la Ascalona și lovi de
 acolo 30 de oameni și le luo îmbrăcămintele
 lor și au dat îmbrăcămîntile celora ce au spus
 pilda. Și să mînie cu urgie Sampson și să sui la
 casa tatului lui. Și lăcui acolo împreună 20
 muiarea lui Sampson cu aducătoriul de
 nevasta lui, carele-i era priaten lui.

CAP XV

Si fu după zile, întru zilele seacerii de 1
 grîu, și au socotit Sampson pre muia-
 rea lui, aducînd pre un ied den capre,
 și zise: „Întra-voiu cătră muiarea 2
 mea și la culcuș“. Și n-au lăsat pre el
 tatul ei să între și zise tatul ei: „Zicînd am 2
 zis că urînd ai urîț pre ea, și am datu-o pre ea
 unuia dentru tovarășii tăi. Nu iată, sora ei cea
 mai tînără mai bună decît ea iaste? Fie dară
 ție, pentru ea“. Și zise lui Sampson: „Nevi- 3
 novățitu-m-am o dată de cătră cei streini de
 fealiu, căci fac eu cu voi reale“. Și au mers 4
 Sampson și au prins 300 de vulpi și au luat
 făclii și au legat coadă cătră coadă și au legat
 cîte o făclie întru mijlocul a doao coade. Și 5
 le dereptă, și aprinse făcliile, și le-au trimis
 întru spicele celor streini de fealiu, și le-au ars
 spicele den arie și pînă în spicele ceale den
 picioare, și viele și maslinele. Și ziseră cei 6
 streini de fealiu: „Cine au făcut aceasta, fără
 de numai Sampson, ginerele Thamnateului?
 Căci au luat pre muiarea lui și au datu-o tova-
 rușului lui“. Și s-au suit cei streini de fealiu și
 au ars casa tatului ei și prě dînsa în foc. Și 7
 zise lor Sampson: „De veți face așa pre ea,
 nu bine voiu vrea, ce izbînda mea dentru unul
 fieștecarele den voi voiu face“. Și au lovit 8
 pre ei pulpă preste coapsă, rană mare, și să
 pogorî și lăcuia lîngă pîrîu, la peștera pietrii
 lui Itam. Și s-au suit cei streini de fealiu și 9
 tăbărîră în Iuda și să răsfirară în Lehi. Și zise 10
 lor tot omul Iudei: „Pentru căci v-ați suit preste
 noi?“ Și ziseră cei streini de feal: „Să legăm pre
 Sampson ne-am suit, și să-i facem lui în ce chip
 ne-au făcut noao“. Și să pogorîră dentru Iuda 11
 3000 de oameni la gura pietrii lui Itaam și au zis
 cătră Sampson: „Nu știi că stăpînescu cei

streini de fealiu noao? Și pentru căci ai făcut
aceasta noao?" Și zise lor Sampson: „În ce
12 chip mi-au făcut mie, așa am făcut lor“. Și
ziseră lui: „Să te legăm ne-am pogorît, să te
dăm în minile celor streini de fealiu“. Și zise
lor: „Jurați-vă mie și să nu mă uci-deț voi și mă
daț voi, pentru cîndai să nu timpinaț voi întru
13 mine“. Și să jurară lui, zicînd: „Nu, ce
numai cu legătură te vom lega și te vom da pre
tine în mîna lor, iară cu moarte nu te vom
omorî“. Și l-au legat pre el cu doao ștreanguri
14 noao și-l suiră pre el de la piatra aceea. Și
el au venit pînă la O Falcă; și cei streini de fea-
liu au chiuit și au alergat întru timpinarea lui.
Și să îndreptă preste el Duhul Domnului, și să
făcură ștreangurile ceale den brațele lui ca
niște cîlți cînd vor mirosi foc, și să topiră legă-
15 turile lui dentru brațele lui. Și află o falcă
de măgariu lepădată și întinse mîna lui și luo
16 pre dînsa și ucise cu ea 1000 de oameni. Și
zise Sampson: „Cu falca măgariului stingînd
i-am stinsu pre ei, căci cu falca măgariului am
17 ucis 1000 de oameni“. Și fu cînd săvîrși a
grăirea, și aruncă falca dentru mîna lui; și
18 numi locul acela Ucidere de Falcă. Și înșă-
toșă foarte și strigă cătră Domnul și zise: „Tu
ai îndreptat în mîna robului Tău mîntuirea
această mare; și acum voiuri muri de seate și
19 voi cădea în mîna acestor neobrăzuiți“. Și
deșchise Dumnezeu rana cea dentru Falcă și
ieșiră dentru ea ape; și bău și se întoarse duhul
lui și să răcori; pentru aceea se chemă
numele ei Izvorul celuia ce să roagă, carea
20 iaste în Falcă pînă în ziua aceasta. Și judecă
pre Israil, în zilele celor streini de fealiu, 20
de ani.

CAP XVI

1 **S**i mearse Sampson la Gaza și văzu
acolo muiare curvă și întră cătră ea.
2 Și să deade veaste gazeilor, zicînd:
„Au venit Sampson aicea“. Și au
încungiurat și au străjuit pre el toată
noaptea la ușa cetății și au tăcut toată noap-
tea, zicînd: „Pînă să va lumina de zori să
3 așteptăm, și-l vom ucide pre el“. Și dormi
Sampson pînă la miazănoapte; și să sculă la
jumătate de noapte și apucă ceale doao uși ale
porții cetății cu amîndoi stîlpîii și le-au ținut
pre eale împreună cu zăvorul și le-au pus pre
eale preste umărul lui și le-au dus pre eale
preste vîrful muntelui carele iaste de cătră
fața lui Hevron și le-au pus pre eale
4 acolo. Și fu după aceasta, și au iubit
muiare de la pîriul lui Sorih, și numele ei,
5 Dalida. Și să suiră cătră ea boiarii celor
streini de fealiu și zisără ei: „Amăgește-l
pre el și vezi întru ce iaste vîrteuta lui cea
mare și cu ce vom putea cătră el;

și-l vom lega pre el, ca să-l smerim pre el; și noi
vom da ție de om 1100 de arginț“. Și zise 6
Dalida cătră Sampson: „Spune dară mie întru
ce iaste vîrteuta ta cea mare și cu ce te vei lega
ca să te smerești tu?“ Și zise ei Sampson: 7
„De mă vor lega pre mine cu 7 vine umede, nu
stricate, și voiuri slăbi și voiuri fi ca unul dentru
oameni“. Și au adus ei, domniii celor streini 8
de fealiu, 7 vine umede nestricate și legă pre
el cu eale. Și ascunșii ei ședeau în cămară și
zise cătră el cei streini de fealiu: „Asupra ta,
Sampsoane!“ Și vinele au ruptu în ce chip ar
rumpe neștine o ață de cîlți, cînd ar mirosi ea
foc; și nu s-au conoscut vîrteuta lui. Și zise 10
Dalida cătră Sampson: „Iată, m-ai înșelat și ai
grăit cătră mine minciuni, acum dară spu-
ne-mi cu ce te vei lega?“ Și zise cătră ea: 11
„Deaca legîndu-mă mă vor lega cu ștreanguri
noao, cu carele nu s-au făcut cu eale lucru, și
voiuri slăbi și voiuri fi ca și unul dentru
oameni“. Și luo Dalida ștreanguri noao și-l 12
legă pre el cu dînsule, și zise cătră el cei streini
de fealiu: „Asupra ta, Sampsoane!“ Și ascun-
șii ședeau în cămară. Și le rupse pre eale de
la brațele lui, ca o ață. Și zise Dalida cătră 13
Sampson: „Pînă acum m-ai amăgit și ai grăit
cătră mine minciuni; spune-mi cu ce te vei
lega?“ Și zise ei: „De vei împleți ceale 7 suvițe
ale capului meu cu tortu Și vei bate cu 14
țărușul în pîreate, și voiuri fi slab ca unul
dentru oameni“. Și-l adormi pre el Dalida
întru mijlocul genuchelor ei. Și fu cînd dor-
miia el, și luo Dalida ceale 7 suvițe ale capului
lui și le-au țesut cu tort Și au bătut cu țăru- 15
șii în pîreate și zise cătră el: „Streinii de fealiu
- asupra ta, Sampsoane!“ Și să deșteptă den
somnia lui și au scos țărușii cu țesetura den
pîreate și tortul și nu s-au conoscut vîrteuta
lui. Și zise cătră el Dalida: „Cum vei zice: 16
'Te-am iubit pre tine', și inima ta nu iaste cu
mine? Aceasta a treia oară m-ai amăgit pre
mine și nu mi-ai spus mie în ce stă vîrteuta ta
cea mare“. Și fu cînd l-au demolit pre el cu 17
cuvintele ei toată noaptea și l-au dodeit pre el,
și au leșinat de moarte. Și au spus ei toate 18
ceale de la inima lui și zise ei: „Briciu nu se va
sui preste capul meu, căci sfințit lui Dumne-
zău sînt eu den pîntecele mîine-mea; și de mă
voiuri rade, se va depărta de la mine vîrteuta
mea și voiuri slăbi și voiuri fi ca și toți oamenii“. 19
Și văzu Dalida că i-au spus ei toate cealea de
la inima lui și au trimis și au chemat pre toți
domniii cei de fealiu streini și zise: „Suiți-vă în
ceastă dată, căci mi-au spus mie toată inima
lui“. Și s-au suit cătră ea toate domniile celor
streini de fealiu și au adus argintul întru mîi- 20
nile lor. Și l-au adormit pre el întru mijlo-
cul genuchelor ei; și au chemat pre bărbieriu

CAP XVII

și au ras pre ceale 7 vițe ale capului lui; și au început a se smeri și s-au depărtat virtutea lui de la el. Și zise Dalida: „Cei streini de fealiu – asupra ta, Sampsoane!“ Și să sculă den somnul lui și zise: „Voiu ieși și voiu face ca și mai nainte și mă voiu scutura“. Și el n-au conoșcut că Domnul S-au depărtat de asupra lui. Și să apucară de el cei de fealiu streini și-i scobiră ochii lui; și aduseră pre el la Gaza și l-au legat pre el cu obezi de aramă, și rîșniia în casa temniței. Și au început părul capului lui a crește, după ce s-au ras. Și boiarii celor de fealiu streini se-au adunat să jîrtvuiască jîrtvă mare lui Dagon, dumnezeului lor, și a să veseli, și au zis: „Dat-au dumnezeul nostru în mîna noastră pre Sampson, nepriatenul nostru“. Și-l văzură pre el norodul și au lăudat pre bozii lor, căce au zis: „Dat-au dumnezeul nostru în mîna noastră pre nepriatenul nostru și pre cela ce pustia pămîntul nostru, carele au înmulțit pre răniții noștri“. Și fu cînd să desfătă inima lor, și ziseră: „Chemați pre Sampson den casa temniții și să joace înaintea noastră“. Și chemară pre Sampson den casa legăturii și-ș bătea joc de el; și-l puseră pre el întru mijlocul a doi stîlpi. Și zise Sampson cătră voinicelul cel ce ținea mîna lui: „Lasă-mă, și voiu pipăi stîlpii preste carei casa e întărită preste ei, și mă voiu răzima de ei“. Și copilul au făcut așa. Iară casa era plină de bărbați și de muieri, și acolo – toți domnii celor striini de fealiu, și pre podul casii – ca vro 3000 de bărbați și muieri prăvind batgiocurindu-se Sampson. Și strigă Sampson cătră Domnul și zise: „Doamne, Doamne al puterilor, adu-Ți aminte de mine și mă întărește îndoit și această dată, Dumnezeăule, și voiu izbîndi o izbîndă, pentru cei doi ochi ai miei, celor striini de fealiu“. Și îmbrățeșă Sampson pre cei doi stîlpi den mijloc, carei casa să răzima preste ei, și să răzimă preste unul dentru direapta lui și unul întru stînga lui, și zise Sampson: „Să moară sufletul meu împreună cu cei striini de fealiu“. Și plecă cu virtute și căzu casa pre boiari și preste tot norodul ce era întru ea; și să făcură cei morți, pre carii au omorît Sampson la moartea lui, mai mulți decît ceia ce au omorît în viața lui. Și s-au pogorît frații lui și toată casa tătîni-său și au luat pre el și s-au suit și l-au îngropat pre el întru mijlocul Saraa și întru mijlocul Esthaol, în mormîntul lui Manoe, tatul lui. Și acesta au judecat pre Israil 20 de ani. Și s-au sculat după Sampson Emegar, feciorul lui Enan, și au tăiat den cei striini de fealiu oameni, afară den dobitoace, și au mîntuit acesta pre Israil.

1 fu om den muntele lui Efraim și
2 numele lui, Miha. Și zise maicii lui:
3 „Cei o mie și o sută de arginți, carei
4 s-au luat de la tine și ai jurat și ai zis
5 întru urechile meale, iată, argintul –
6 la mine, eu am luat pre el“. Și zise maica sa:
7 „Blagoslovit fiiul meu Domnului“. Și au
8 dat cea 1100 de arginți maicii lui și zise maică-sa:
9 „Cu sfințenie am sfințit argintul Domnului,
10 dentru mîna mea, întru sîngurătate, ca să fac
11 cioplitu și vărsat, și acum voiu da pre el
12 ție“. Și au dat argintul maicii lui; și au luat
13 maica lui 200 de arginți și au dat pre ei topito-
14 riuului și au făcut pre el cioplit și vărsat; și să
15 făcu în casa lui Miha. Și casa lui Miha, lui –
16 casă lui dumnezeu; și au făcut efud și thera-
17 fin; și au umplut mîna unuia dentru fiii lui și să
18 făcu lui întru preot. Iară întru acealea zile
19 nu era împărat întru Israil; omul, ce-i părea
20 drept în ochii lui, făcea. Și să făcu copilaș
21 la Vithleaemul Iudei, den rudenia norodului
22 Iudei, și acesta – levit și acesta nemerneciia
23 acolo. Și au mers omul den cetatea Vithleaemul
24 Iudei să nemernicească unde va afla. Și
25 au venit pînă la muntele lui Efraim și pînă la
26 casa lui Miha, ca să-ș facă calea lui. Și-i
27 zise lui Miha: „De unde vii?“ Și zise lui: „Levit
28 sînt eu, den Vithleaemul Iudei, și eu mergu să
29 nemernecesc unde voiu afla“. Și-i zise lui
30 Miha: „Șazi împreună cu mine și te fă mie
31 întru părinte și întru preot, și eu îț voiu da ție
32 10 arginți întru zile și un rînd de haine și cea-
33 lea pentru viața ta“. Și mearse levitul și au
inceput a nemernici lîngă om și să făcu copilașul
lui ca unul dentru fiii lui. Și au umplut
Miha mîna levitului și i se făcu lui copilașul
întru preot și era în casa lui Miha. Și zise
Miha: „Acum am conoșcut cum mi-au făcut
bine mie Domnul, căci mi s-au făcut mie levi-
tul întru preot“.

CAP XVIII

1 întru zilele acealea nu era împărat
2 întru Israil; și întru zilele acealea fealiul
3 lui Dan îș cerca lui moștenire ca
4 să lăcuiască, căci n-au căzut lui pînă
5 în zilele acealea întru mijlocul fealiu-
6 rilor fiilor lui Israil moștenire. Și au tremis
7 fiii lui Dan dentru nărodurile lor cinci oameni
8 despre partea lor, oameni fiii puterii den
9 Saraa și den Esthaol, ca să socotească de tot
10 pămîntul și să-l urmeaze pre el, și zisără că-
11 tră ei: „Păsaț și cercaț pămîntul“. Și mearsără
12 la muntele Efraim, pînă la casa lui Miha, și să
13 odihniră ei acolo. Ei fiindu în casa lui Miha, și
14 ei au cunoscut glasul copilașului levitului

și s-au abătut acolo și zisără lui: „Cine te-au adus aicea? Și tu ce faci aicea? Și ce iaste ție aicea?” Și zise cătră ei: „Așa și așa mi-au făcut mie Miha și m-au năimit și m-au făcut lui întru preot”. Și ziseră lui: „Întrebă dară întru Dumnezău, și vom conoaște de îndirep-tează calea noastră carea noi meargem pre ea”. Și zise lor preotul: „Păsați în pace; înaintea Domnului – calea voastră pre carea meargeți întru ea”. Și mearseră cei 5 oameni și sosiră la Lesa; și au văzut norodul ce lăcuiaste întru ea șazănd pre nedeajde, după asămănarea sidoneanilor, odihnind pre nedeajde și neputînd să grăiască cuvînt în pămînt, moștenean de comoară, căci departe-s de la Sidon și cuvînt nu era lor cu Siria. Și mearseră cei 5 oameni cătră frații lor la Saraa și Esthaos și zicea lor frații lor: „Ce șadeți voi?” Și zise lor: „Sculați-vă și să ne suim cătră ei, căci am văzut pămîntul și iată, bun foarte. Și voi șadeți cu linește? Să nu vă leneviți a merge să intrați ca să moșteniți pămîntul. Și suind veți veni, veți sosi la norod nedejduind; și pămîntul iaste larg, căci l-au dat pre el Dumnezău în mîna voastră, loc unde nu iaste acolo lipsă de tot cuvîntul, cîte sînt în pămînt”. Și să rîdicară de acolo den rudenia norodului lui Dan, den Saraa și den Esthaos, 20 de oameni încinși cu unealte de războiu. Și s-au suit și s-au tăbărît la Cariathiarim, la Iuda; pentru aceea s-au numit locului aceluia Tabăra lui Dan, pînă în ziua aceasta, iată, denapoia lui Cariathiarim. Și au trecut de acolo pînă la muntele Efraim și au venit pînă la casa lui Miha. Și au răspuns cei 5 oameni, ceia ce au mers să iscodească pămîntul Lesa, și au zis cătră frații lor: „De aș ști că sînt întru casele aceastea efud și therafin și cioplit și vărsat! Și acum să cunoașteți ce veți face”. Și s-au abătut acolo și au intrat în casa copilașului levitului, la casa lui Miha, și-l sărutară pre el întru pace. Și cei 600 de oameni, încinși cu unealte de războiu lor – stîlpiț lîngă ușa porții, cei dentru fiii lui Dan. Și s-au suit cei 5 oameni, ceia ce au mers a iscodi pămîntul; și mergînd acolo, au luat cioplit și efudul și therafin și cel vărsat; și preotul, stîlpit lîngă ușa porții, și cei 600 de oameni, cei încinși cu unealte de războiu. Și aceștea intrară la casa lui Miha și au luat cioplitul și efudul și therafin și cel vărsat; și zise cătră ei preotul: „Ce voi faceți?” Și ziseră cătră el: „Amuțeaste-te, pune mîna ta preste gura ta și vino cu noi și vei fi noao întru tată și întru preot; au doară mai bine să fii tu preot casei unui om, decît să te faci tu preot unui fealiu și rudenie întru Israil?” Și să desfătă inima preo-

tului și au luat efudul și therafin și cioplit și vărsatul și au intrat în mijlocul norodului. Și s-au întors și s-au dus; și au pus marfa și agonisita lor cea de cinste înaintea lor. Și ei fiind depărtați de casa lui Miha, și oamenii ceia de pren case împreună cu casa lui Miha Striga și au ajuns pre fiii lui Dan și au strigat cătră fiii lui Dan. Și ș-au întors feciorii lui Dan obrazele lor și zisără cătră Miha: „Ce iaste ție că ai strigat?” Și zise Miha: „Căce pre dumnezeii miei, pre carei mi-am făcut mie, mi-ați luat, și pre popa, și v-ați dus? Și ce mie încă? Și ce mie ziceți aceasta: ‘Ce aceasta strigi?’” Și zise cătră el fiul lui Dan: „Să nu se auză dară glasul tău împreună cu noi, pentru ca să nu vă timpine voao oameni supărați la sufletul lor, și vei adaoge sufletul tău și sufletul casii tale”. Și au mers feciorii lui Dan la calea lor, și văzu Miha că mai tari decît dînsul sînt și să abātu și să întoarse la casa lui. Și ei au luat cîte au făcut Miha și pre preotul carele era lui și au venit asupra Leasii, preste norod ce odihniia și nedejduia pre nedeajde; și au lovit pre ei întru gură de sabie și cetatea au arsu-o cu foc. Și nu iaste cine să-i scoață, căci departe iaste de la Sidon, și cuvînt nu iaste lor împreună cu om; și aceasta e în vale, carea iaste a casei lui Roov. Și au zidit cetatea și au lăcuit întru ea. Și au numit numele cetății: Dan, întru numele lui Dan, tatălui lor, carele s-au născut lui Israil; și era Les numele cetății mai nainte. Și au rîdicat lor fiii lui Dan cel cioplit; și Ionathan, fiul lui Gherson, fiul lui Manasi, el și fiii lui era preoți fealiului lui Dan pînă la zua mutării pămîntului. Și au rînduit lor cioplitul lui Miha, carele au făcut Miha, toate zilele cîte era casa lui Dumnezău în Silom. Și fu întru zilele acealea, nu era împărat întru Israil.

CAP XIX

Si fu om levit nemernicind în coastele muntelui Efraim și au luat lui muiare țiuitoare den Vithleamul Iudei. Și să mînie pre el țiuitoarea lui și s-au dus de la el la casa tatălui ei, la Vithleamul Iudei, și au fost acolo zile 4 luni. Și s-au sculat bărbatul ei și au mers denapoia ei ca să trăiască după inema ei, ca să o împace pre ea cu sine și să o întoarcă pre ea iarăș cătră sine; și copilașul lui, cu el, și o păreache de măgari. Și au mers pînă la casa tatălui ei. Și l-au văzut pre el tatăl featei și veni întru întimpinarea lui, și-l adusă pre el socrul lui, tatăl featei, și au șazut împreună cu el trei zile și au mîncat și au băut și au dormit acolo.

5 Și fu în ziua a patra, și mîncă demineța și să
sculă să meargă. Și zise tatăl fecioarei cătră
6 ginere-său: „Întărește inema ta cu o bucată
de pîine și după aceea meargeți“. Și au
șăzut și au mîncat amîndoi într-un loc și au
băut. Și au zis tatăl tinerii cătră bărbat: „Începînd,
7 mîi, și să să desfeteze inema ta“. Și să
sculă omul ca să meargă, și l-au silit pre el
socrul lui și au șăzut și iarăși au mas acolo.
8 Și să mîneacă demineța, în ziua a cincea, ca să
meargă; și zise tatăl tinerealei: „Întărește
dară inema ta cu pîine și te călătorește pînă
9 va pleca ziua“. Și au mîncat și au băut amîn-
doi. Și să sculă omul să să ducă, el și ții-
toarea lui și copilașul lui; și zise lui socrul lui,
tatăl featei: „Iată dară, au plecat ziua spre
sară, mîi aicea încă astăzi și mîneți aicea și să
desfăteze inema ta; și veți mîneca mîine la
10 calea voastră și vei merge la lăcașul
tău“. Și n-au vrut omul să mîie și s-au scu-
lat și s-au dus și au venit pînă în preajma lui
Ievus, acesta iaste Ierusalimul, și cu el o
păreache de măgari înșelați, și ții-
toarea lui –
11 preste ei, împreună cu el. Și veniră pînă la
Evus, aceasta iaste Ierusalimul, iară ziua, ple-
cată foarte; și zise copilașul cătră stăpînul lui:
„Vino dară să ne abatem la cetatea aceasta a
12 Ievuseului și să mînem într-însa“. Și zise
cătră el stăpînul lui: „Nu ne vom abate la
cetate streină, întru carea nu iaste dentru fiii
13 lui Israil, Ce să trecem pînă la Gavaa“. Și
zise copilașului lui: „Vino să ne apropiem
cătră unul den loc și să mînem în Gavaa au la
14 Rama“. Și trecură și mearseră; și le apusă
lor soarele aproape de Gavaa, carea iaste a lui
15 Veniamin. Și s-au abătut acolo, să între să
mîie în Gavaa; și întră și șăzu în ulița cetății, și
nu iaste om cine să-i strîngă la casa lui, să mîie.
16 Și iată, un om bătrîn au întrat de la lucrurile
lui, den țarină, sara; și omul, den muntele lui
Efraim, și el nemernicia în Gavaa, și oamenii
17 locului, fiii lui Veniamin. Și căutînd cu ochii
lui, văzu pre omul călătorul în ulița cetății și
zise omul cel bătrîn: „Unde mergi și de unde
18 vii?“ Și zise cătră el: „Trecem noi de la
Vithleaemul Iudei pînă la coastele muntelui
Efraim; eu de acolo sînt și am mers pînă la
Vithleaemul Iudei, și eu mă duc la casa mea și
19 nu iaste om să mă strîngă la o casă. Și paie
și săturări măgarilor noștri sînt, și pîine și vin
iaste mie și copilei și tinerelelui; robilor tăi nu
20 iaste lipsă de tot lucrul“. Și zise omul cel
bătrîn: „Pace ție, însă toată lipsa ta, asupra
21 mea, iară în uliță să nu mîi“. Și băgă pre el
în casa lui și au așăzat măgarii lui și au spă-

lat picioarele lor și au mîncat și au băut. Și 22
ei desfătîndu-se cu inema lor, și iată, oamenii
cetății, fiii celor fără de leage, au încunjurat
casa și au lovit la ușa și au zis cătră omul, stă-
pînul casei, cel bătrîn, zicînd: „Scoate pre om,
pre cela ce au întrat în casa ta, pentru ca să-l
23 cunoaștem pre el“. Și ieși cătră ei omul,
stăpînul casei, și zise cătră ei: „Nici într-un
chip, fraților, să nu faceți rău dară; după ce au
întrat omul acesta în casa mea, să nu faceți
nebulia aceasta. Iată fata mea cea fecioară 24
și ții-
toarea lui; scoate-le-voiu pre eale dară
afară și le smeriți pre eale și faceți lor ce e bun
în ochii voștri; și omului acestuia să nu faceți
cuvîntul nebuniei acestuia“. Și oamenii 25
n-au vrut să asculte pre el și să apucă omul de
ții-
toarea lui și au scosu-o pre ea cătră ei afară
și au conosciu-o pre ea și s-au bătut joc de ea
toată noaptea pînă demineța; și au trimis-
26 o pre ea odată cînd să suia zorile. Și
veni muierea de cătră demineță și au căzut la
ușa porții casei omului unde-i era domnul ei
acolo, pînă s-au luminat. Și să sculă stăpî- 27
nul ei demineța și deșchisă ușile casei și ieși
ca să meargă în calea lui și iată, fămeaia lui,
ții-
toarea, căzută lîngă ușa casei și mîinile ei
preste prag. Și zise cătră ea: „Scoală-te și 28
să meargem“. Și nu i-au răspuns lui, că au
fost moartă; și o ridică pre ea preste măgariu
și să sculă omul și să duse la locul lui. Și au 29
întrat în casa lui și luo sabia și să apucă de ții-
toarea lui și au împărțitu-o pre ea, după
oasele ei, în 12 părți și le-au trimis pre eale la
toate fealiurile lui Israil. Și fu, tot cela ce 30
vedea zicea: „Nici s-au făcut, nici s-au ivit așa,
den ziua suirii fiilor lui Israil de la Eghipt
pînă în ziua de astăzi“. Și au poruncit oamenii-
lor pre carii au trimis, zicînd: „Acestea să
grăiț cătră tot Israilul, de s-au făcut după
cuvîntul acesta! Puneț dară voao pentru ea
sfat și grăiți“.

CAP XX

1 i ieșiră toți fiii lui Israil și să adunară
toată adunarea ca un om, de la Dan
pînă la Virsavie și în pămîntul lui
Galaad, cătră Domnul, la Masifa.
2 Și au stătut adunarea a tot nărodul,
toate fealiurile lui Israil, întru adunarea năro-
dului lui Dumnezeu, 400000 de oameni
pedestri, zmulgînd sabii. Și au auzit fiii lui 3
Veniamin că s-au suit fiii lui Israil la Masifa. Și
ziseră fiii lui Israil: „Grăiți, unde s-au făcut
răutatea aceasta?“ Și răspunse omul levitul,
bărbatul muierii ceii ucise, Și zise: „La 4
Gavaa, a lui Veniamin, am venit eu și ții-
toarea mea, să mînem. Și s-au sculat asupra mea 5
oamenii cei de la Gavaa și au încun-

jurat asupra mea la casă, noaptea, și pre mine au vrut să mă omoară și pre ȋitoarea mea au smeritu-o și ș-au bătut joc, și au murit. Și m-am apucat de ȋitoarea mea și am dimicatu-o pre ea și am trimis în tot hotarul moștenirii lui Israil, căci au făcut nebunie întru Israil. Iată, voi toți, fiii lui Israil, dați voao cuvânt și sfat aicea“. Și să sculă tot nărodul ca un om, zicînd: „Nu va întra om la lăcașul lui și nu ne vom abate om la casa lui. Și acuma, cuvîntul acesta carele vom face la Gavaa: ne vom sui asupra ei cu sorțu. Însă vom lua 10 oameni dentr-o 100, întru toate fealiurile lui Israil, și 100 dentr-o 1000 și 1000 dentru 10000, să ia bucate nărodului, ca să facă celora ce merg la Gavaa, a lui Veniamin, după toată nebunia carea au făcut întru Israil“. Și să adună tot omul lui Israil la cetate, ca un om, dentru cetăți venind. Și au trimis fealiurile lui Israil oameni întru tot fealiul lui Veniamin, zicînd: „Ce iaste răul acesta carele s-au făcut întru voi? Și acuma dați pre oamenii cei necurați, pre cei den Gavaa, pre feciorii lui Velial, și-i vom omorî pre ei și vom rădica răul dentru Israil“. Și n-au vrut fiii lui Veniamin să asculte glasul fraților lor, fiiilor lor lui Israil. Și s-au adunat fiii lui Veniamin den cetățile lor la Gavaa, să iasă la războiu cătră fiii lui Israil. Și s-au socotit fiii lui Veniamin dentru cetăți, în ziua aceea, doazeci și cinci de mii de oameni zmulgînd sabie, afară den ceia ce lăcuia în Gavaa, Carei s-au socotit 700 de oameni aleș dentru tot norodul, la amîndoao mîinile direpți; toți aceștea, prăștiaș, lovind cu pietrile părul, și nu greșind. Și tot omul lui Israil s-au socotit, afară den fiii lui Veniamin, 400000 de oameni zmulgînd sabie; și toți aceștea, oameni războinici. Și să sculară și să suiră la Vethil și întrebare întru Dumnezău; și zisără fiii lui Israil: „Cine să va sui noao povătuind, ca să să bată cu fiii lui Veniamin?“ Și zise Domnul: „Iuda să va sui povătuind“. Și să sculară fiii lui Israil dimineța și să bătură asupra Gaveii. Și ieși tot omul lui Israil întru războiu cu Veniamin și să rînduiră împreună cu ei om Israil la războiu, cătră Gavaa. Și ieșiră fiii lui Veniamin den cetate și au surpat întru Israil în ziua aceea 22000 de oameni pre pămînt. Și să îmbărbătară tot omul lui Israil și adaosără a rîndui războiu în locul întru carele s-au rînduit acolo în ziua cea denții. Și să suiră fiii lui Israil și plînsără înaintea Domnului pînă sara și întrebare întru Domnul, zicînd: „Au mai adaoge-voiu încă să mă apropiu la războiu cu Veniamin, fratele meu?“ Și zise Domnul: „Suiți-vă cătră el“.

Și să apropiară fiii lui Israil cătră fiii lui Veniamin întru ziua a doao. Și ieși Veniamin întru întimpinare lor de la Gavaa întru aceeaș zi, a doao, și au pierdut încă den norod 18000 de oameni pre pămînt, toți aceștea, cu sabiile zmulte. Și să suiră toți fiii lui Israil și tot norodul și au venit la Vethil și au plînsu și au șezut înaintea Domnului și au postit în ziua aceea pînă sara și au adus arde-re-de-tot a mîntuirei înaintea Domnului. Și au întrebat fiii lui Israil întru Domnul, și acolo, sicriul făgăduinții Domnului Dumnezău, întru zilele acelea, Și Finees, feciorul lui Eleazar, fiiul lui Aaron, stînd înaintea lui în zilele acelea. Și au întrebat fiii lui Israil întru Domnul, zicînd: „Au mai adaoge-voiu încă a ieși la războiu cu fiii lui Veniamin, fratelui meu, au conteni-voiu?“ Și zise Domnul: „Suiți-vă și mîine voiu da pre dînsul întru mîna voastră“. Și au pus fiii lui Israil strajă împrejurul lui Gavaa. Și s-au suit fiii lui Israil cătră Veniamin întru ziua a treia și s-au rînduit cătră Gavaa, ca și odată și altădată. Și ieșiră fiii lui Veniamin întru întimpinarea norodului și să trasără afară den cetate și au început a lovi den norod, răniți, în ce chip odată și altădată, întru căi, carea iaste una suindu-să la Vethil, iară alta, suindu-să la Gavaa, întru țarină, ca vro 30 de oameni întru Israil. Și zisără fiii lui Veniamin: „Să împiadică înaintea noastră, ca și întîiu“. Și fiii lui Israil zisără: „Să fugim, ca să-i scoatem afară den cetate, la căi“. Și au făcut așa. Și tot omul lui Israil s-au sculat den locul lui și s-au tăbărit la Valthamar; și straja lui Israil să lupta den locul lui, de cătră apusul lui Gavaa. Și veniră dempotriva Gavaai zece mii de oameni aleș dentru tot Israilul Și războiul să îngreuia. Și ei n-au cunoscut că să aștîta preste ei răul. Și au înfrînt Domnul pre Veniamin înaintea feații lui Israil și au pierdut fiii lui Israil întru Veniamin, zua aceea, 25000 și 100 de oameni, aceștea toți smulgînd sabie. Și văzură fiii lui Veniamin cum s-au înfrînt; și au dat omul lui Israil lui Veniamin loc, căci au nedăjduit la straja carele au pus cătră Gavaa. Și straja s-au pornit și s-au răvărsat cătră Gavaa; și mearsă straja și au lovit cetatea toată cu gură de sabie. Și sâmnul era la omul lui Israil cătră strajă, sabie, ca să rădice ei pară de fum de la cetate. Și să întoarsă om israiltean la războiu și Veniamin au început a lovi pre cei răniți întru omul lui Israil, ca vro 30 de oameni, căci au zis: „Însă bătîndu-să să bate î-

40 naintea noastră ca și războiul cel dentii“. Și
sămnul să sui mai mult den cetate, stîlp de
fum; și căută Veniamin dendărătul lui, și iată,
41 să sui săvirșire cetății în ceriu. Și om israil-
tean s-au întors și sîrgui omul Veniamin, și
42 văzură că s-au așîțat lui răul. Și au dat
dosul înaintea omului lui Israil la calea pus-
tiului; și războiul au ajuns preste ei și cei de
43 pren cetății surpa pre el, în mijlocul lor. Și
au tăiat pre Veniamin și l-au gonit pre el de la
Nua denapoia lui, pînă în preajma lui Gavaa,
ca să-l odihnească pre el odihnă; și l-au călcat
pre el pînă în preajma lui Gavaa, cătră răsări-
44 tul soarelui. Și au căzut de la Veniamin
18000 de oameni, toți aceștea oameni tari.
45 Și au căutat ceialalți și au fugit la pustiiu, la
piatra lui Remmon, și l-au zdrumicat pre el
întru căi, 5000 de oameni; și s-au lipit dena-
poia lor pînă la Gadaam și au ucis dentru ei
46 2000 de oameni. Și să făcură toț ceia ce au
căzut întru Veniamin 25000 de oameni zmul-
gînd sabie, în zua aceea; toț aceștea, oame-
47 nii puterii. Și să abătură ceialalți și fugiră la
pustiiu, la piatra lui Remmon, 600 de oameni;
și au șazut la piatra lui Remmon patru
48 luni. Și omul lui Israil s-au înturnat la fiii
lui Veniamin și i-au lovit pre ei cu gură de
sabie, de la cetate, pre rîndu, pînă la dobitoc,
pînă la tot ce s-au aflat la toate cetățile; și
cetățile, cîte s-au aflat, le-au ars cu foc.

C A P X X I

1 **S**i fiii lui Israil s-au jurat în Masifa,
zicînd: „Om dentru noi nu va da pre
fata lui Veniamin întru fămeaie“.
2 Și au mers tot nărodul la Vethil și au
șazut acolo pînă sara înaintea lui
Dumnezeu și au rădicat glasul lor și au plîns
3 plînsoare mare și au zis: „Pentru căci,
Doamne, Dumnezeul lui Israil, s-au făcut
aceasta astăzi întru Israil, a să strica întru
4 Israil un fealiu?“ Și fu a doo zi, și să mîneacă
nărodul și zidiră acolo jîrtăvnic și au adus
ardere-de-tot a mîntuirei. Și au zis fiii lui
5 Israil: „Cine e cela ce nu s-au suit întru
adunare, dentru toate fealiurile lui Israil, cătră
Domnul?“ Căci jurămîntul mare era celuia ce
nu s-au suit cătră Domnul la Masifa, zicînd:
6 „Cu moarte să moară“. Și s-au mîngîiat fiii
lui Israil pentru Veniamin, fratele lor, și
zisără: „Rîdicatu-s-au astăzi un fealiu dentru
Israil; ce vom face acestora ce au rămas, pentru
7 fămei? Și noi ne-am jurat Domnului ca să nu
le dăm lor dentru featele noastre întru fămei“.
8 Și ziseră: „Carea iaste una den fealiurile lui Israil
carea nu s-au suit cătră Domnul la Masifa?“
Și iată, n-au venit om la tabără de la Iavis a lui

Galaad, la adunare. Și să socoti nărodul și,
1 iată, nu era acolo om dentru ceia ce lăcuiescu
în Iavis a lui Galaad. Și au trimis acolo adu-
10 narea 12000 de oameni dentru fiii puterii și
porunci lor, zicînd: „Păsaț și loviț pre toți ceia
ce lăcuiescu în Iavis a lui Galaad, cu gură de
sabie, și pre muieri și pre nărod. Și acesta
11 e cuvîntul carele veț face: tot bărbatul și toată
muierea carea cunoaște patul bărbatului să
procleșți, iară pre fecioare să le crușă“. Și au
12 făcut așa. Și au aflat dentru ceia ce lăcuia în
Iavis Galaad 400 de feate fecioare, carele n-au
conoscut bărbat la patul bărbatului, și le-au
adus pre eale la tabără la Silo, carea iaste în
pămîntul lui Hanaan. Și au trimis toată
13 adunarea și au grăit cătră fiii lui Veniamin,
ceia de la piatra lui Remmon, și i-au chemat
pre ei la pace. Și să întoarse Veniamin
14 cătră fiii lui Israil în vremea aceea și au dat
lor muierile carele era dentru muierile lui
Iavis Galaad și le-au plăcut lor așa. Și
15 nărodul s-au mîngîiat pre Veniamin, căci au
făcut Domnul tăiare întru fealiurile lui
Israil. Și ziseră cei bătrîni ai adunării: „Ce
16 vom face celor rămaș, pentru fămei? Căci
17 s-au stins dentru Veniamin muiare și cum va
fi moștenire mîntuită lui Veniamin și să nu să
stingă fealiu dentru Israil? Și noi nu vom
18 putea să le dăm lor muieri dentru featele
noastre, căci am jurat fiilor lui Israil, zicînd:
Blestemat cela ce dă muiare lui Veniamin“.
19 Și zisără: „Iată, praznic Domnului la Silo, den
zile în zile, carea iaste de cătră miazănoapte ai
Vethil, despre răsărta soarelui, în răspîntia
drumului ce să suie de la Vethil Sichima, și de
la răsărta Levonei“. Și au poruncit fiilor
20 lui Veniamin, zicînd: „Păsaț și vă ascundeț în
vii. Și veț vedea și iată, deaca vor ieși fea-
21 tele celor ce lăcuiescu în Silo, jucînd cu dan-
țuri, și veț ieși den vii și răpiț voao, om lui
fămeaie dentru featele lui Salom; și veți
mearge la pămîntul lui Veniamin. Și va fi
22 cînd vor veni tații lor au frații lor să să judece
cătră noi, și vom zice cătră ei: ‘Miluiți pre ei,
căci n-au luat om muierea lui la războiu, căci
nu voi le-ați dat lor, căci n-ați greșit“.
23 Și au făcut așa fiii lui Veniamin și au luat muieri
după numărul lor; dentru cealea ce juca,
dentru acealea au hrăpit; și s-au dus și s-au
întors la moștenirea lor și au tocmit cetățile
și au lăcuit întru eale. Și au îmblat de acolo
24 fiii lui Israil în vremea aceea, om
la fealiul lui și la rudenia lui; și
ieși de acolo omul la moștenirea lui.
25 În zilele acealea nu era împărat
întru Israil, omul ce e drept
în ochii lui făcea.